

Zaskrbljujoči poslovni rezultati

Rokave moramo bolj zavihati

Rezultati velenjskega gospodarstva so že nekaj časa skromni. Ugotavljamo, da je potrebno kaj ukreniti, prejeti ukrepe za izboljšanje stanja. Vse pa kaže, da ostaja predvsem pri besedah, da je dejanj bolj malo, saj iz nastale krize ne moremo in ne moremo izplavati. Še slabše. Če smo še ob koncu letošnjega tromesečja lahko rekli, da so rezultati skromni, vendar še nekako zadovoljivi (seveda, če smo odmislili velike probleme rudarstva in energetike), moramo biti nad doseženim v letošnjem prvem polletju že močno zaskrbljeni.

Precej se je sicer zmanjšalo število organizacij združenega dela, ki poslujejo z izgubo. Ob polletju smo imeli v občini le še 11 takšnih tozov in to predvsem s področja rudarstva in energetike. V tem delu gospodarstva beležijo skoraj 97 odstotkov občinskih izdatkov. Teh je bilo v občini Velenje ob koncu junija za 10 milijard 600 milijonov dinarjev.

Močno zaskrbljuje podatek o gibanju industrijske proizvodnje. V primerjavi s istim obdobjem lanskega leta je namreč ta nižja za dobrih 10 odstotkov. Spomnimo pa se, da že lani z njenim gibanjem nismo bili zadovoljni. Če primerjamo doseženo industrijsko proizvodnjo letošnjega junija z istim mesecem lanskega leta, ugotovimo, da smo letos ustvarili kar za 22,4 odstotka manj. To pa je podatek nad katerim si nika kor ne bomo smeli zatiskati oči.

Ze v majski analizi, ki smo jo v občini Velenje izdelali z namenom, da opozorimo na slabosti v našem gospodarjenju ter pravočasno poskrbimo za njihovo odpravo, je bil ugotovljen negativni

trend gibanja izvoza v letošnjem letu. Ob koncu šestih mesecev je bil ta za dobrih 5 odstotkov manjši kot v enakem obdobju lanskega leta. Stanje na tem področju pa je še nekoliko slabše kot zglela na prvi pogled. Konvertibilni izvoz je namreč v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta nižji za slabih 14 odstotkov, klirinškega pa smo povečali za dobrih 65 odstotkov. Precej smo v tem obdobju zmanjšali uvoz, tako da kljub vsemu še dosegamo dokaj ugodno pokritost uvoza z izvozom in sicer z indeksom 119, za konvertibilno tržišče pa znaša ta indeks 116.

Kljub neugodnim gospodarskim rezultatom, smo namenili v občini Velenje v letošnjem letu za osebne dohodke dokaj velik delež ustvarjenega dohodka. Po statističnih podatkih je znašal v mesecu maju poprečni osebni dohodek v gospodarstvu naše občine 113.350 dinarjev kar je kar 89 odstotkov več, kot je znašalo to poprečje v letu 1985. To pomeni, da se je poprečni osebni dohodek realno povečal za več kot 20 odstotkov (življenjski stroški so namreč narasli za 86,6 odstotkov).

Analize o gibanju osebnih dohodkov v celem letošnjem prvem polletju še ni. Po oceni pa so ti v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta višji za 126,7 odstotka oziroma v primerjavi s poprečjem lanskega leta za 75 odstotkov. Prav gotovo pa se bodo ta gibanja nekoliko umirila, v nekaterih delovnih okoljih tudi znižala, saj nas bo k temu prisilil zvezni zakon. Žalostno je sicer, da so potrebni za to zakoni, da sami v svojih delovnih okoljih nismo znali preceniti, koliko lahko namenimo za osebno porabo in koliko za nadaljnji razvoj.

Mira Zakošek

PRVA JABOLKA V ZABOJH — Čeprav smo sredi poletja, kmetijcem ne manjka dela. Sem sodi tudi obiranje zgodnjih vrst jabolk. V ponedeljek so namreč delavci TOK Kmetijstva Šoštanj, oziroma delovne enote na Turnu v Titovem Velenju, pričeli z obiranjem zgodnjih vrst jabolk discover, james grievie in tydeman. Kot je povedal namestnik vodje delovne enote Franc Lemež, bodo zgodnja jabolka obrali v nekaj dneh, če bo vreme še naprej tako ugodno. Vsa zgodnja jabolka, ki bodo letos prav tako kakovostna kot lani, bodo te dni že v Erinih trgovinah z živili.

(b. m.)

Gorenje in intervencijski uvoz

Da — če je v skladu s stabilizacijo

Zvezni izvršni svet je, kot so poročala sredstva javnega obveščanja, odobril uvoz bele tehnike, televizorjev, športne opreme, avtomobilov in delov za avtomobile, motorjev, dobrih gospodinskih aparatov, tkanin in drugega blaga za široko porabo. Določen je seznam 44 vrst teh izdelkov.

Prve pošiljke je mogoče pričakovati že konec prihodnjega meseca, kar bo

odvisno od tega, kdaj in kakšni sporazumi s tujimi partnerji bodo sklenjeni. Izdelki, ki bodo odkupljeni v tujini, morajo biti po cenah, kakovosti in izbiri konkurenčni na domačem trgu. Z odobritvijo uvoza poskuša Zvezni izvršni svet, kot je bilo zapisano v sredstvih javnega obveščanja, preprečiti monopolno ravnanje domačih proizvajalcev in zaustaviti ali zavreti rast cen blaga široke porabe.

Za mnenje o potrebnosti in umestnosti intervencijskega uvoza proizvajalcev bele tehnike smo se pozanimali v Gorenju. Predsednik poslovnega odbora Gorenje Commerce, Joško Vučemilo, je povedal naslednje: »Gorenje ne nasprotuje intervencijskemu uvozu bele tehnike, televizorjev in malih gospodinskih aparatov, če je le-ta v skladu z dolgoročnim programom gospodarske stabilizacije.

Zvezni izvršni svet je to odločitev sprejel zaradi monopolnega obnašanja proizvajalcev teh proizvodov, kar najostreje zavračamo, saj nas do danes še nihče ni obdolžil, v skladu z zakonom o blagovnem prometu, da se monopolno vedemo.

V Jugoslaviji imamo pet proizvajalcev teh proizvodov, vezani so pretežno na drage domače surovine in reprodukcijski material in, kot je nekdo

zapisal, »iz drage moke ni poceni kruha!« Resitev cenejših proizvodov ni mogoče iskati izključno pri končnem proizvajalcu.

Pri tem naj poudarim še to, da Gorenje izvažja čez 60 % fizične proizvodnje bele tehnike na zahodna tržišča. Upravičeno lahko pričakujemo, kar bi tudi bilo skladno s politiko, ki jo je objavil Zvezni izvršni svet, ustvarjanje takih pogojev gospodarjenja izvoznikom, ki jih bodo stimulirali za povečanje izvoza.

Ne vemo pa, če ta ukrep to je?»

»HO-RUK« — Na Ljubnem ob Savinji so v nedeljo spravili pod streho že 26. po vrsti »Flosarski bal«. Nemara uspešneje, kot kdajkoli doslej, vsaj finančno, pa drugače mogoče tudi, sicer pa to najbrž ni najpomembnejše, veliko je vredno predvsem to, da bodo bogato izročilo flosarije zagotovo nadaljevali in ga še popestrili. Pomembno je torej, da mladi »flosarji« po lepi in bistri Savinji krmarijo še lepšim časom naproti. Več o balu na 3. strani.

Plavanje je del pismenosti

Vroč je. Če je le mogoče hladimo svoja razgreta telesa v vodi. Nekateri v morški, drugi pač kje drugje. Žalostno pa je, da je število tistih, ki v vodi ne morejo početi kaj drugega, kot da hladijo svoja telesa, veliko. Preveliko. Na plažah je mogoče srečati še ogromno neplavalcev. Plavanje pa je del pismenosti in pogosto pravimo, da se pismenost nekega naroda meri tudi po številu plavalcev. Plavanju torej očitno na-

menjamo v naši družbi mnogo premalo pozornosti. Pozabljamo, da je to telesna aktivnost, ki celovito stimulira vsestranski in skladen razvoj človeka. Kdor se enkrat nauči plavati tega znanja ne pozabi in zato mu vse življenje koristi. Začuda pa naše šole ne polagajo nikakršne posebne pozornosti tej izobrazbi. Našim športnim pedagogom so očitno pomembnejši rezultati, ki jih otroci dosegajo pri skoku v

višino ali daljino, s plezanjem po drogu ali vrvi...

NAŠA TEMA

Kaj malo pa jim je mar, če so neplavalci.

Vsekakor bi bilo prav, če bi ob igrah z žogo, tekah, skokih... naučili otroke tudi kaj tako življenjsko pomembnega in nujnega, kot plavanje nedvomno je. Prav gotovo pa bi na tem

področju morali veliko več narediti tudi plavalni klubi in organizatorji rekreacije po organizacijah združenega dela. Pred leti smo lahko pogosto pisali o uspehah plavalnih tečajih, ki so jih organizirali, tovrstne aktivnosti pa so nekako potonile v pozabo.

Pa je ob obilici vodnih površin v naši občini in v celotni Jugoslaviji, velika plavalna nepismenost vendarle precejšnja ironija, ki pa se za marsikatero neplavalca tragično konča.

Boris Zakošek

TOVARNIŠKO ZNIŽANJE CEN letne konfekcije od 20 do 50 % od 1. 8. 1986 dalje v trgovinah Modnega salona v Titovem Velenju, salonu M in industrijski prodajalni.

Ne zamudite ugodne priložnosti!

! »Ne dam!«

Toliko je bilo zadnje tedne govora o kruhu, cene dol pa spet cene gor...

Tudi jaz bom napisala nekaj o tem našem ljubem kruhu.

Ker stanujem zraven Erine poslovne enote Trznica sem njena vsakodnevna stranka. Toda takšen slab odnos prodajalcev do svojih strank, ki ga imajo v tej poslovni enoti, ne najdem v nobeni drugi trgovini. V sredo, 23. julija, dan po prazniku, sem šla zjutraj kupiti kruh. Bil je lep, svež in kupila sem 80 dkg štruco istrskega kruha. Čez nekaj časa sem šla še enkrat v Trznico, ker sem morala kupiti še sladkor in druge stvari. Hotela sem kupiti še eno štruco istrskega kruha, ker je bil svež. Toda tovarišica, ki je stregla pri kruhu, mi je tokrat v vrečko dala star kruh, še mrzel iz hladilnice, kjer ga po vsej verjetnosti hranijo čez praznike in nedelje.

»Ta kruh ni svež,« sem rekla, »dajte mi tistega, ki je na polici!« »Ves kruh je isti,« je odgovorila. »Dajte mi prosim kruh, ki je na polici!«

»Ne, tistega kruha vam ne dam!«

In ker sem zahtevala kruh s police, je še kakšnih dvakrat ponovila: »Ne dam!« Kako lahko prodajalec, ki naj bi se trudil, da čim več proda, reče: »Tega pa ne dam!« Kakšen odnos je to?

Ze dvajset let sem stalna stranka Trznice, ves denar za hrano nosim k njim, pa vendar sem vedno bolj razočarana nad njihovim obnašanjem.

K. P.

Gorenje Servis

Znanje je pogoj za uspešno delo in napredek

Gorenje Servis je največja tovrstna delovna organizacija v Jugoslaviji, ki ima 80 servisnih enot in z njimi pokriva celotno področje naše domovine. Njena odlika pa ni samo velikost, ampak tudi pozornost, ki jo namenja izobraževanju servisnih delavcev. Rezultati iz izobraževanja so potrdili, kako pomembno je za opravljanje delovnih nalog nenehno in neprekinjeno strokovno izobraževanje prav vseh zaposlenih.

Na sedežu delovne organizacije v Titovem Velenju so že leta 1974 naredili dve učilnici, in sicer za belo tehniko in elektriko ter delovna kabineta. Te prostore uporablja za svoje delo tudi izobraževalni center DS Splošni posli Gorenja, s katerim Gorenje Servis intenzivno sodeluje pri načrtovanju izobraževanja delavcev. Novozaposleni delavci se usposablajo na osnovnih tečajih za začetek opravljanja del pri popraviljanju in vzdrževanju posameznih izdelkov Gorenja. Vsaka sprememba v izdelku, nova tehnologija in programska novost narekuje, da budno spremljajo novosti ter delavce na tem področju z njimi po najhitrejši poti seznanijo v prostorih v Titovem Velenju in po servisnih enotah.

Gorenje Servis pa ne nudi samo servisne storitve, temveč tudi sisteme za pripravo tople vode s pomočjo alternativnih virov energije (sonce, toplote okolice itd.), montažo antenskih naprav in kuhinj ter opravlja strokovni priklop proizvodov Gorenja. Hkrati projektira sisteme za pripravo tople vode in antenske naprave.

Kar tretjina servisnih enot se je letos že udeležila izobraževanja. Seminarjev je bilo osemindvajset, kar je zavidljiva številka. Poudariti pa moramo, da servisni

serji na koncu opravijo preizkus znanja. Izobraževanje pomeni servisierjem del delovnih nalog, če hočejo uspešno opravljati dela, s katerimi se srečujejo vsak dan.

Lansko leto so začeli z izobraževanjem prav vseh zaposlenih. Tako so organizirali seminar za skladiščne delavce servisnih enot. Del programa je obsegal tudi računalništvo, kajti v prihodnosti bodo skladišča v servisnih enotah računalniško obdelovala podatke in bodo preko telekomunikacijske mreže povezana z glavnim računalnikom Gorenja Servis v Titovem Velenju.

Nadalje so se izobraževali referenti pri sprejemu reklamacij. Seminarja se je udeležilo 43 delavcev, ki so se seznanili s celotnim programom proizvodnje Gorenja. Veliko pozornost so namenili stikom s strankami. Za konec seminarja pa so pripravili zanimivo novost: predavatelji so nastopili kot zahtevne stranke. Udeleženci so morali pokazati vse svoje sposobnosti in na seminarju pridobljeno znanje pri ugotavljanju ali je potreben servisni poseg ali ne, za katero vrsto izdelka gre, kakšna je okvara in podobno.

Dva seminarja so imeli vodje montaž. Spoznavali so delo na računalniku Dialog, Gorenja Procesna oprema. V Gorenju Servis se zavedajo, da je pomembno seznanjanje z računalništvom, kajti »kot ni vseeno, kdaj se naučiš brati, prav tako ni vseeno, kdaj se naučiš uporabljati in programirati računalnik! Sicer bomo posledice čutili vsi«. Tako je v opozorilo vsem zapisal prevajalec knjige »čudoviti svet računalnikov«, Matjaž Gams.

Ugotavljati je torej mogoče, da je izobraževanje v Gorenju Servis dobilo pomembno mesto v vsakdanjem delu prav vseh zaposlenih. Zavedajo se, da se bodo vložena sredstva v izobraževanje bogato obrestovala. Najpomembnejše pa je spoznanje, da brez znanja ni mogoče dvigniti raven kakovosti storitev in popestriti ponudbo.

Jože Piano

Vlaganja v osnovna sredstva

Organizacije združenega dela občine Velenje so namenile v obdobju od januarja do junija za investicijsko izgradnjo 11 milijard 422 milijonov dinarjev, kar je 171 odstotkov več, kot v enakem obdobju lanskega leta. Na to imata največji vpliv rudarstvo in industrija, kjer so povečali ta vlaganja v primerjavi z enakim lanskim obdobjem za skoraj 300 odstotkov.

Od vseh sredstev namenjenih za investicije v občini Velenje v letošnjem prvem polletju odpade na industrijo in rudarstvo 78,52 odstotka, kmetijstvo 0,97 odstotka, gradbeništvo 1,46 odstotka, v promet in zveze 0,66, v trgovino 4,01 odstotek, gostinstvo in turizem 0,03 in v obrt 4,46 odstotkov.

Za stanovanja in komunalno dejavnost smo namenili v tem obdobju 293 milijonov dinarjev, kar je le 2,56 odstotka vseh izplačil za investicije v občini Velenje.

(mz)

Gornja Savinjska dolina

Odpadkov ni, črnih odlagališč pa vse več

Skrb za varstvo okolja končno tudi pri nas prodira v zavest večine in postaja vse bolj pomembna v našem vsakdanjiku, saj sami sebe vsekakor ne moremo brezbržno uničiti. Vsega tega se zavedajo tudi v Gornji Savinjski dolini, čeprav tam večjih onesnaževalcev okolja ne poznajo. Ob tem, da jim umirajo gozdovi, začetek in pogoj njihovega obstoja in razvoja (za kar sami v celoti niso krivi, pa so največji »sovražniki« lepega okolja vendarle prebivalci sami. Ne vsi, pa vendarle. Z vse hitrejšim razvojem pred leti in ob pomanjkanju primerne zavesti, so se v preteklosti soočali z resnično nemarnim odnosom do okolja. Smeti in odpadki so ležali vsepovsod v prelepi naravi, v gozdovih, na travnikih, ob rekah in potokih... Nekateri je vendarle bolelo srce in do danes so marsikaj ukrenili, na boljše seveda.

Predvsem je občinska skupščina leta 1983 sprejela odlok o obveznem odvažanju odpadkov, s tem odlokom je bilo za organiziran odvoz smeti in odpadkov določeno današnje Komunalno podjetje Mozirje, določbe odloka pa seveda predvsem zavezujejo vse občane. Določbe so več ali manj jasne, težav pa ob tem nikakor ne manjka. Odlok predvideva tri načine skrbi za odpadke. Odvoz v tipskih posodah, odvoz s kontejnerji in zakopavanje smeti in odpadkov, kjer odvoz resnično ni mogoč.

Skupščina komunalne interesne skupnosti je s tem v zvezi imenovala posebno komisijo, v njej so sodelovali predstavniki posameznih krajevnih skupnosti, ki je določila meje za posamezne načine odvoza in shranjevanja odpadkov. Žal vsi krajanje teh mej ne poznajo, ali jih nočejo, s tem v zvezi pa se pojavljajo največje težave. Zlasti na nekaterih

kmetijskih področjih krajanje nimajo tipskih posod, čeprav so jih po odloku obvezni kupiti, vse z izgovorom, da odpadkov nimajo.

Da jih porabijo za gnojila, kurivo in podobno. Nemogoče je seveda trditi, da v današnjem času odpadkov ni. Dokaz za to so številna nova črna odlagališča, zlasti na področjih, kjer se krajanje upirajo odvozu. Ob tem ne smemo pozabiti, da so po krajevnih skupnostih z najrazličnejšimi akcijami v preteklih letih večino prej znanih črnih odlagališč očistili.

V skladu z odlokom je izvajalec dolžan odvažati smeti tudi na teh področjih. Tipični posodi ni in posebno vozilo to vozilo prazno, stroški pa seveda zato niso nič kaj manjši. Tu nastaja nov razkorak med izvajalcem in uporabniki. Izvajalec namreč mora, in po odloku tudi lahko, zahtevati plačilo storitev, čeprav teh ne opravlja. Vse primere nespoštovanja odloka je obravnaval sodnik za prekrške in temu ustrezno odločil, da morajo vsi zavezanci spoštovati odlok in kupiti tipске posode. Skupina krajanov se je pritožila na republiški senat za prekrške, ki je vsem naporom za varstvo okolja navkljub, odločbe razveljavil in jih vrnil v ponovno odločanje občinskemu sodniku za prekrške. Krajanje si sedaj napačno razlagajo, da so oproščeni obveznosti. To seveda ni res, saj bo sodnik za prekrške izdal nove odločbe, podkrepljene z mnenji pristojnih občinskih inšpektorjev.

Težav, nalog in problemov torej ne bo zmanjkalo. Žal. Jasno je, da bodo morali občani spoštovati določila skupno sprejete odloka, krajevnih skupnosti in drugi očistiti črna odlagališča, potruditi pa se bo moral tudi izvajalec, saj tudi pri njem ne manjka pomanjkljivosti, ki vplivajo na razpoloženje krajanov.

Dejstvo tudi je, da po vseh večjih središčih, kjer so se ljudje navadili na redno odvažanje smeti in odpadkov, odvoz poteka brez problemov in tudi kraji so bolj čisti. Res pa je tudi, da skupine

krajanov na omenjenih kritičnih področjih preprečujejo posameznikom, ki tipске posode imajo,

da bi vanje odlagali smeti in skrbeli za lepše okolje. Tudi takšni smo, zato je takšno še okolje.

Fotografija je dovolj zgovorna in ne potrebuje kakšnega komentarja. Na sliki sta srečnik Jože Kepe iz Kardeljevega trga 5 v Titovem Velenju, in nekoliko manjši »srečen« beli amur.

Kot nam je povedal Jože, se s takimi ribami »srečuje« skoraj vsako leto. Letošnji ulov je dosegel njegov največji. Tistih rib, ki tehtajo manj kot 10 kilogramov, namreč ne vrne med trofeje.

105 centimetrov dolga in kar 13 kilogramov težkega belega amurja je ujel v Škalskem jezeru pred dobrimi desetimi dnevi na 0,40 milimetrsko vrvico. Da ga je povlekel na suho, je potreboval le 10 minut.

Beli amur bo sedaj krasil Jožetovo stanovanje, sam pa si bo še naprej preganjal dolgčas z ribičijo. Če se mu bo znova nasmehnila sreča, se bo v našem uredništvu zagotovo spet oglasil.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objave potreb po delavcih v občini Velenje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ	ROK P	OD	ŠT. del
CSŠ TOZD EKŠ	profesor matematike	učitelj matematike	x	nč	8	119.000	1
CSŠ TOZD EKŠ	profesor za obramboslovje	učitelj za obrambo in zaščito	x	nč	8	119.000	1
CSŠ TOZD EKŠ	profesor nem. jezika (pol. del. čas)	učitelj nem. in fran. jezika	x	nč	8	59.000	1
CSŠ TOZD EKŠ	profesor slov. jezika (pol. del. čas)	učitelj slovenskega jezika	x	nč	8	59.000	1
CSŠ TOZD EKŠ	dipl. inž. el. šibki tok	učitelj strok. teoretičnih predmetov v el. usmeritvi	x	nč	8	119.000	1
CSŠ TOZD EKŠ	dipl. inž. strojništva	učitelj strok. teoretičnih predmetov v kovinarski usmeritvi	x	nč	8	119.000	1
VEGRAD TOZD PROJEKTIVNI BIRO	dipl. inž. strojništva	sam. proj. zahtevnih projektov elektro instalacij	3	nč	8	150.000	1
VEGRAD TOZD DSSS	dipl. inž. gradbeništva	vodja službe teh. komercialne priprave	5	nč	8	150.000	1
VEGRAD TOZD DSSS	dipl. inž. grad. ali ekonom.	samostojna raziskava trga	4	nč	8	130.000	1
VEGRAD TOZD DSSS	dipl. inž. gradbeništva	najzahtevnejše raziskovalne nal.	3	nč	8	130.000	1
VEGRAD TOZD DSSS	dipl. ekonomist	najzahtevnejše planiranje	x	nč	8	130.000	1
VEGRAD TOZD PROJEKTIVNI BIRO	dipl. inž. elektro	samostojno projektiranje strojnih instalacij	x	dč	8	150.000	1
DSSP GORENJE SOZD	profesor ang. jezika	prevajalec angl. jezika	x	dč	8	89.000	1
GORENJE ELEKTRONIKA ŠP	dipl. inž. elektro	inž. kakovosti in zanesljivosti	4	nč	8	120.000	1
DSSP GORENJE SOZD	dipl. inž. elektro ali inž. elektrotehnike	standardizer asistent	x	nč	8	67.000	1
GORENJE ELEKTRONIKA ŠP	dipl. inž. elektro ali inž. strojništva	višji razvojni konstruktor	3-4	nč	8	114.000	1
DSSP GORENJE SOZD	dipl. inž. strojništva	višji standardizer	4	nč	8	114.000	1
DSSP GORENJE SOZD	dipl. inž. strojništva	samostojni dokumentalist	4	nč	8	114.000	1
DSSP GORENJE SOZD	dipl. inž. elektro	samostojni dokumentalist	4	nč	8	114.000	1
DSSP GORENJE SOZD	inž. elektro ali elektroteh.	samostojni standardizer	4	nč	8	108.000	1
DSSP GORENJE SOZD	inž. elektro ali elektroteh.	samostojni šifrer	4	nč	8	100.000	1
CSŠ TOZD EKŠ	inž. elektrotehnike	org. proizvodnega dela in delavne prakse	x	nč	8	108.000	1
CSŠ TOZD EKŠ	kemijski tehnik	laborant za kemijo	x	nč	8	83.000	1
DSSP GORENJE SOZD	ekonomski tehnik	strokovni knjigovodja	1	nč	8	66.500	1
DSSP GORENJE SOZD	varnostnik II	katerakoli poklicna šola	x	nč	8	66.500	1
DSSP GORENJE SOZD	varnostnik I	NK delavec	1-2	nč	8	60.300	1
DSSP GORENJE SOZD	NK delavec	čistilec prostorov	x	nč	8	41.000	1
VEKOS TOZD STAN. OSKRBA	snažilica	snažilica	x	dč	8	57.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot

tehnik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovornega urednika), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtrkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, Telefon (063) 853-451, 854-761, 855-450, 856-955. Brzozjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 80 dinarjev. Mesečna naročnina 300 dinarjev, letna naročnina za

individualne naročnike je 3.600 dinarjev, za tujino 6.600 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

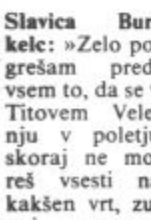
Mala anketa

Kaj pogrešate?

Le kam so šli vsi ti ljudje? Tudi Titovemu Velenju se pozna, da je nastopil čas dopustov, počitnic. Nič več tistega običajnega vrveža. Pa tisti, ki so v mestu ostali, ki so že prišli z dopusta, ali ki še sploh niso šli, ali pa sploh ne bodo šli? Kaj lahko v teh prvih avgustovskih dneh počnejo v Titovem Velenju? Kam lahko gredo? Kje se lahko zabavajo, predvsem pa kaj pogrešajo, kaj si želijo? To so bila vprašanja, ki smo jih povsem mimogrede postavili nekaterim »sopotnikom« skozi dopolndansko mesto. Kaj so povedali?

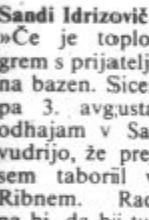
Stjepan Pavić: »Kam grem, kaj počnem, me sprašujete? V Šoštanj bom že šel na tombolo. Zaidem pa tudi v disko, pa v kino v Titovem Velenju. Meni se mesto tudi v tem času ne zdi prazno. Vedno se mi zdi enako. Sicer pa tukaj še nisem dolgo, šele enajst mesecev, toliko časa tudi delam in ko bom dobil dopust — v avgustu — bom šel domov. Drugače pa, nič ne pogrešam tudi v teh poletnih dneh.«

Slavica Burkelc: »Zelo pogrešam predvsem to, da se v Titovem Velenju v poletju skoraj ne moreš vnesti na kakšen vrt, zunaj, v senco. Pred KSC-jem je prijetno, pa še tega zaprejo ob ponedeljkih. Tudi zvečer, ko je ura devet, ne moreš nikamor, kjer bi lahko kaj pojedel. Pogrešam skratka več miz zunaj. To še posebno ob nedeljah. Gledam tega, ki pri stavbi DPO prodaja »šladičole«. Veliko jih pride predvsem ob nedeljah. Drugi pa kot kaže, tega ne znajo izkoristiti. Koža, ker bi imeli korist mi in oni.«

Erika Potočnik: »Doma sem v Zavodnjah, ampak velikokrat pridem v Titovo Velenje. Grem v knjižnico, na kakšno prireditel v kulturni dom, ampak v teh dneh je bolj mirno. Bilo bi pa prijetno, ko bi bilo več prireditev na prostem, zunaj, pa glasba na kakšnem vrtu. No tudi v Zavodnjah se v tem času ne dogaja nič posebnega. Sicer pa sem ob sobotah in nedeljah tako bolj malo doma. Pojem v ansamblu Šaleški fantje in imamo v tem času precej nastopov.«

Sandi Idrizović: »Če je toplo, grem s prijatelji na bazen. Sicer pa 3. avgusta odhajam v Savudrijo, že prej sem taboril v Ribnem. Rad pa bi, da bi tu di čez poletje kdo organiziral kakšen ples za mlade, mogoče v kakšni šoli, ali pa kar na Titovem trgu. Ali pa če bi za nas osnovnošolce tudi poleti kdo pripravljal kak izlet. Jaz bi se ga z veseljem udeležil. Recimo na Uršljo goro ali pa na Kozjak.«

Katja Dolinšek: »Nisem iz Titovega Velenja, ampak iz Ravn na Koroškem. Sem sem prišla z očetom, pripeljala sva televizor v popravilo. Mesto bolj malo poznam, zdi pa se mi živahnije kot so Rave. Kadar pridem v Titovo Velenje grem malo po trgovinah, šla bom tudi danes. Najprej v Namo. Mislim pa, da bi sse v Titovo Velenje splačalo priti na kakšen izlet, saj menim, da bi si tukaj lahko ljudje marsikaj ogledali. Jaz sem že bila na Jezeru, kjer je res lepo.«

(mkp, M. Z.)

Ljubno ob Savinji

Flosarskega bala na Ljubnem ob Savinji ni treba posebej predstavljati. Šestindvajset zaporednih let te narodopisne, turistične in tudi zabavne prireditve, seveda samo po sebi veliko pove. V tem obdobju je raven prireditve nihala, vendar so Ljubenci vedno znova priprijeti za delo in se svojemu balu ne mislijo odreči. To so dokazali v zadnjih letih, ko so zadnje julijske in prve avgustovske dni obogatili z novimi prireditvami in flosarski bal resnično osvežili.

Tudi letos je bilo tako. Že v četrtek zvečer so se na prijetnem prostoru ob Savinji z narodnimi pesnimi predstavami članice domačega pevskega zbora. Vzdušje je bilo zares enkratno, ljubitelji domače pesmi so terjali vedno nove in nove pesmi, vse skupaj pa se je končalo s skupnim prepevanjem, pravim ljudskim, kar daje temu nastopu poseben čar in pomen.

Prav tako kot pevke so se dan kasneje izkazali domači pevci z večerom podoknic. Lepe pesmi so prepevali od hiše do hiše, po vsem trgu, zelo mladim in malo manj mladim dekletom in ženam. Vse so bile počaščene in srečne, v zares prijetnem in veselem vzdušju pa so uživali vsi, žene, pevci, sosede in prava množica poslušalcev, ki je pevce spremljala po vsem Ljubnem v pozni večer.

Tudi na šport niso pozabili. V četrtek so se v namiznem tenisu pomerili paraplegiki iz vse Slovenije, v soboto so ves dan merili moči odbojkarice in odbojkarji iz številnih klubov, seveda pa je bila na vrsti tudi nogometna tekma za flosarski pokal. Sobotni lep in prijeten večer ob Savinji so pričeli člani domače folklorne skupine, nato pa se je pričelo zares množično rajanje, ki je za številne trajalo do jutra, za nekatere pa še dlje. Najmanj tri tisoč ljudi se je veselilo pozno v noč,

Ivan Klemenčič je postal flosar z dobrimi desetimi leti. Nada Dević pa že 30 let preživlja oddih na Ljubnem

Povorka skozi Ljubno je vsako leto uvod v zanimivo nedeljsko popoldne

ob številki, koliko so zapravili, pa se človeku zavrti v glavi. Flosarski bal ima torej zares svojo moč, kaže pa tudi, da smo v teh časih še kako potrebni sprostitev in razvedrila. Je pač tako.

Nedelja je bila seveda višek prireditve, ki ji novosti tudi ni manjkalo. Namesto prave budnice z dobrimi godbeniki, so tokrat prireditelji povabili ljudske godce z Ljubnega in predvsem okolice, ki so dopolnile z igranjem domačih viž po Ljubnem in v njegovem središču, zares prijetno oživili mrtvilo po neprespani noči. Takšno »budnico« so pripravili prvič in zagotovo ne zadnjič. Ob njenih naslednjih ponovitvah jo bodo še obogatili in tako flosarskemu balu dodali novo privlačnost. In prav je tako.

Popoldne je skozi trg krenila vsakoletna povorka, ki je prikazala nekdanji in sedanjí utrip kraja, za njo pa so bili seveda na vrsti flosarji. Do prireditvenega prostora in množice

obiskovalcev so se na enem flosu pripeljali flosarji, ki so jih sprejele žene in dekleta, na drugem, nekoliko manjšem pa so prikazali, kako so nekoč pripravljali hrano. Okusen golaž po programu se je vsem še kako prijel, pa »osvežitve« v Savinji tudi.

V skladu z izročilom so tudi tokrat v osrednji točki prikazali šege in navade, ki so spremljale trdo garanje nekdanjih flosarjev, pri čemer pa zanimivih in šaljivih dogodivščin ni manjkalo. Nekatere so obudili in nasmeljali obiskovalce, ob tem pa seveda opravili še krst, s katerim so v svojo vrsto sprejeli novega flosarja. To je bil tokrat Nado Naraločnik, ki je preizkušnjo dobro preстал in v skladu z navado tudi dobro zalil, zunaj in znotraj. Zlasti pri slednjem je bil deležen znatne pomoči starejših tovarišev.

Vsako leto obdarijo tudi najstarejšega še živečega flosarja, ki ob tem obudi spomine na zanimive dogodke iz življenja in dela flosarjev. Tokrat je bil to Ivan Klemenčič z Ljubnega, ki je s flosarijo pričel, ko mu je bilo komaj pol leta več, kot deset let. Njegova pripoved o »ta pravi« flosariji je bila zanimiva in za »sedanje« flosarje tudi poučna, prav tako pa so bili poučni in zanimivi vtisi in napotki Nade Dević iz Zagreba, ki Ljubno obiskuje že celih 30 let. Priznanje za to je bilo simbolično darilo, ki ga je vsako leto deležen gost, ki največ let zapored obiskuje Ljubno. Spominsko darilo je prejel tudi botev letošnjega »novega« flosarja, ki je bil tokrat direktor Zgornjesavinjske kmetijske zadruge Mozirje, Lojze Plaznik.

Prijetno, sproščeno in veselo vzdušje se je s tem nadaljevalo, in trajalo še dolgo. K uspešni izvedbi, že 26. flosarskega bala, je veliko pripomoglo zares lepo vreme, seveda pa ne smemo pozabiti marljivih organizatorjev in številnih ljubincev, ki v dneh okrog svojega flosarskega bala zares živijo za svojo prireditel. Flosarske in organizacijske izkušnje starejših ter zagnanost in nove zamisli mladih, so porok, da bo »Flosarski bal« na Ljubnem v bodoče še boljši.

»Ho — ruk« — šestindvajsetič in ne zadnjič

Sproščeno vzdušje in okusna malica mladih flosarjev po opravljeni »analogi« na letošnjem balu

Letošnji »jud«, Nado Naraločnik, je bil zares moker, znotraj in zunaj, vode pa po flosarski šegi ne sme piti

ESO v Resavici

S samohodnim hidravličnim podporjem do rekordov

V torek 5. avgusta so se vsi prebivalci RESAVICE rudarskega kraja v srednji Srbiji počutili še posebej slavnostno.

Slavnostno že zaradi tega, ker 6. avgusta slavijo svoj rudarski praznik rudarji REMBAS-a (resavsko-moravskega premogovnega bazena najstarejšega nahajališča rjavega premoga v Srbiji in enega najstarejših v Jugoslaviji). Prva nahajališča so odkrita že na polovici prejšnjega stoletja; še posebej pomemben občutek pa jim je dajalo to, da so se tega dne uradno vpisali v družbo rudnikov s sodobno tehnologijo odkopavanja.

Tega dne so namreč svečano prevzeli prvo čelo samohodnega hidravličnega podporja ESO-MHW, ki ga je dobavila Elektrostrojna oprema iz Titovega Velenja ESO. To je uspešen primer sinteze znanja in izkušenj v uporabi sodobne tehnologije dveh velikih rudarskih kolektivov iz Slovenije in Srbije in primer uspešnega sodelovanja, ki ne pozna republiških mej.

To čelo samohodnega hidravličnega podporja — SHP — je za jama Jelovac rudnika Vodna v sestavi REMBAS-a pomenilo uspešen prehod na redno proizvodnjo premoga s hidravličnim

podpiranjem.

Pri tem najsodobnejšem načinu pridobivanja se odkopna fronta podpira z jeklenimi sekcijami, podprtimi s hidravličnimi stojkami upravljanimi s hidravliko pod pritiskom 300 barov.

Cela vrsta takšnih sekcij, ki sestavljajo odkopno fronto na kateri močan (spet hidravlični) odkopni stroj koplje premog namesto cele čete rudarjev je v Rembasu začela svoje delo že aprila 1986.

Prvi tedni so bili namenjeni priučevanju domačih rudarjev, saj upravljanje teh hidravličnih velikanov zahteva nove prijeme v tehnologiji odkopavanja.

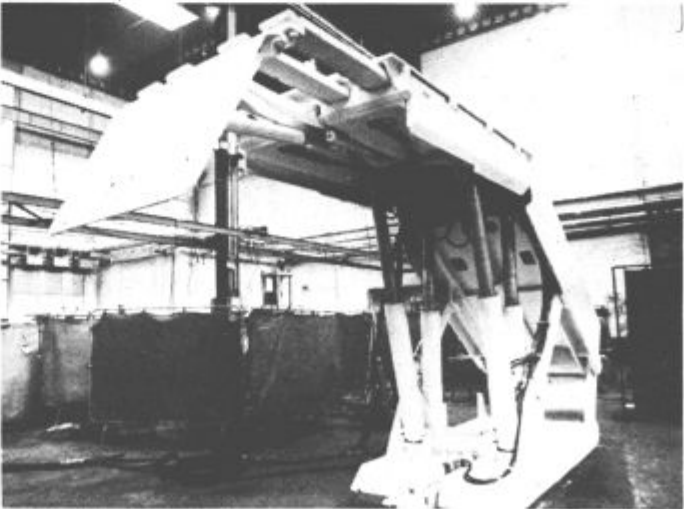
Uvajanje rudarjev sta vodila strokovnjaka iz Rudnika lignita Velenje tov. CEVZAR in CEPIN.

Že v maju so na novem čelu dosegli rekordno proizvodnjo. Na 80-metrskem čelu z SHP dela povprečno 12 rudarjev, ki dnevno v treh izmenah izkopljejo 856 ton premoga. To je v odnosu na klasično nemehanizirano odkopavanje povečanje delovnega učinka za 234 %, oziroma povečanje proizvodnje jame Jelovac za 50 % (v odnosu na vsa klasična čela).

Stisk roke ob primopredaji (mimogrede, čestitala sta si direktor rudnikov Rembas Čedo Đorđević in direktor DO ESO Viljem Jelen) je bil v znaku osvojenih rekordov in predvsem v znaku potrditve pričakovanj so-

dobno mislečih strokovnjakov rudnikov Rembas.

Nedvomno je uvajanje sodobne tehnologije odkopavanja premoga edina možna pot do takojšnjega povečanja količine energije, ki jo naša dežela še kako potrebuje, energije, ki sicer tudi ni najbolj čista, vendar ne grozi z radioaktivnostjo in jedrskimi odpadki, tehnološko je izvedljiva takoj (ob vseh jugo-razmišljanjih o izkoriščanju sekundarnih virov energije) in na koncu — tudi ta energija prihaja od sonca — pred tisočletji.

Vlaganja so seveda precejšnja. Toliko bolj je umestno vprašanje, kakšno tehnologijo, katero podporje, vpreči v čim učinkovitejšo pridobivanje premoga. Največ izkušenj (več kot petnajst let) ima Rudnik lignita Velenje, ki se po naša z nedvomnimi uspehi pri modernizaciji odkopavanja od povojnih časov dalje in z lastno zelo uspešno tovarno rudarske opreme, ki je SOZD-u v tridesetih letih dela prihranila prenekateri devizni dinar.

Izkušenj v proizvodnji rudarske opreme si ne more pridobiti

proizvajalec opreme — lahko si jih pridobijo samo rudniki. To je seveda sporna trditev, ki pa se nenehno praktično dokazuje v prid rudnikov.

Najlepše to dokazuje sodelovanje strokovnjakov ESO in RLV. Za katerega bi lahko rekli, da pomeni sintezo interesov, ki skozi nenehni proces inoviranja (tudi tujega znanja) daje najboljše možne rezultate.

Proizvodni program ESO je v osnovi kreiran na inovacijah velenjskih rudarjev, ki vedo kaj potrebujejo in nadgrajen z interesi ostalih jugoslovanskih rudnikov, ki bodo, s svojo prebujajočo se zavestjo o nujnosti modernizacije, zagotovo vedno več prispevali v zakladnico izkušenj o sodobnem rudarstvu.

6. avgusta 1986 za Rembas torej ne pomeni običajnega praznika rudarjev, pomeni vstop v novo epoko tehnoloških dosežkov, visoke produktivnosti, povečanja dohodka in — kar je za socialistično družbo še kako pomembno — uvajanje načina dela, ki zmanjšuje fizično angažiranje rudarja, zahteva pa od njega veliko več znanja. Da so tudi temu kos, so rudarji v Rembasu v teh mesecih že dokazali, nadaljnje sodelovanje z ESO-om iz Titovega Velenja pa bo, tako je upati po dosedanjih rezultatih, prineslo še marsikaj novega, uspešnega.

TUDI POČASI SE DALEČ PRIDE — In še več se vidi, bi lahko dodali. Tako so prepričani tudi tisti iz Zvezne republike Nemčije, ki so se odločili, da peš prehodijo Jugoslavijo, tako dokažejo svoje sposobnosti in doživijo veliko lepega. V objektivi smo jih ujeli v Titovem Velenju, preden so krenili najprej na dolgo pot. (b.m.)

Milena Stropnik

»Tu lahko pokažeš kaj znaš«

Pet let smo jo srečevali, seveda tisti, ki smo večkrat stopili v Standard, na oddelku kozmetike. Vedno prijazno, ustrežljivo. Lani septembra se je Milena Stropnik odločila za samostojno pot, pot obrtnice, dejavnost — kozmetika — pedikura.

Močna želja, da bi vendarle delala to, za kar si je dve leti nabirala znanje o negi obraza in pedikuri na šoli v Münchnu in to, kar si je želela od mladih nog, jo je naposled le privedla do te odločitve. »Zadovoljna sem. Končno delam to, kar sem hotela. Za samostojno delo sem se odločila pravzaprav pozno. Malo mi je manjkalo poguma, češ, saj ne bo šlo, drugič mi tega niso dopuščale finance. Toda, volja je bila na koncu le močnejša. Malo je treba stisniti pesti, pa kar gre,« pravi.

Delo, ki ga opravlja sedaj, se le malo loči od prejšnjega poklica. Že prej je imela »opravka« z ljudmi, med katerimi je rada, s to in ono kremo, ...

»Zaenkrat sem zadovoljna. Končno delam tisto, kar sem si želela vse od mladih nog,« pravi Milena Stropnik.

Nekatere prednosti sedaj vendarle ima.

Kozmetičarstvo in pedikura sta zelo razgibani dejavnosti, zanimivi, bolj osebni. Več naporov in truda je že res treba vložiti, da so stranke zadovoljne. To niso le ženske. Tu in

Krajna skupnost Konovo

V jeseni precej več dela

V poletnem času, med dopusti, se le redkokje kaj dogaja. Še največji živ-zav je na otroških igriščih, zelenicah, pred bloki.

Tudi v krajevni skupnosti Konovo, o kateri smo lani kar precej pisali, »vlada« mrtvilo. Ampak Konovčani pravijo, da je to zatišje pred neurjem. No, čisto povsem letos niso mirovali. Lotili so se reševanja predvsem vprašanj s komunalnega področja. Tako so z malo referendumskega dinarja in veliko pomočjo samoupravne komunalne interesne skupnosti posodobili Linhartovo ulico in del Konovske ceste. Lani niso uspeli urediti vseh zemljskih del pri toplovodu. Tako

so uredili še te. Zlasti mladinci so bili marljivi pri urejanju večnamenskega športnega igrišča. Z udarnim delom in nekaj sredstvi občinske telesnokulturne skupnosti so opravili večino potrebnih del. Sedaj imajo tako tudi Konovčani lepe možnosti za še večji razmah rekreativno športne dejavnosti.

Kako pa družbenopolitične organizacije in društva v kraju? Še najbolj so v tem času vestni člani društva prijateljev mladine, ki so za najmlajše krajeve pripravili počitniške dejavnosti pri tamkajšnjem domu krajanov. Člani kulturno umetniškega društva Lipa so na »dopustu«, zadnjič so se predstavili pevci na pevskem taboru v Sentvidu. Omeniti velja še člane tamkajšnje borčevske organizacije. Ti so namreč ob dnevu vstaje organizirali tovariško srečanje.

»Neurje«, ki se približuje, bodo krajski krajevne skupnosti Konovo, vsaj tako pravijo, pričakali pripravljeni. Do konca leta jim je ostalo namreč še nekaj neuresničenih nalog. Med njimi

posodobitev ceste v Deberce in vzdrževanje preostalih krajevnih cest. Če bodo našli kakšna premostitvena sredstva se bodo vključili v program kableske televizije, urediti pa nameravajo še avtobusno postajališče, del Madarjeve ulice ter vodovodne poti v Šembricu. Potrebno dokumentacijo za uresničitev te naloge že

imajo, imenovali so tudi gradbeni odbor. Sklenili so, da se bodo tokrat znova izkazali z udarnim delom in tako pocenili »vso stvar«.

Na horuk v dopustniškem času se pripravljajo še tamkajšnje družbenopolitične organizacije. Pred njimi so namreč volitve v organe krajevne skupnosti ...

V prvem polletju letos so poskušali rešiti kar največ komunalnih vprašanj

Krajna skupnost Mozirje

Gradijo vežico in urejajo pokopališče

V zadnjem obdobju se je Mozirje močno razširilo. Z vse večjim številom novih prebivalcev se je močno okrepla stanovanjska izgradnja in z njo seveda tudi izgradnja stanovanjskih blokov. Z vsem tem se je razumljivo pojavil tudi problem mrliške vežice, ki je v Mozirju niso imeli in je v tem trenutku tudi še nimajo.

S programom samoprispevka so se v mozirski krajevni skupnosti leta 1983 odločili tudi za gradnjo mrliške vežice in se dela takoj lotili. Pri tem jim težav ni manjkalo. Kot je pri nas v navadi, so jim največje probleme pov-

zročala potrebna dovoljenja in papirnata vojna v zvezi z njimi. Zagotoviti so si jih morali kakšnih sedemnajst in na vsakega med njimi več ali manj dolgo čakati. Tako so z gradnjo vežice pričeli v lanskem letu, težav pa zopet ni zmanjkalo. Pri izbiri izvajalca niso imeli prave sreče, opravljena dela so bila slaba, kasnila so, pa še z najrazličnejšimi podražitvami so se nenehno spopadali. Zato so prekinili pogodbo, dela je prevzelo domače Komunalno podjetje s svojo gradbeno skupino in v kratkem bodo že pričeli z notranjimi zaključnimi deli in postavljanjem opreme.

K problemu mrliške vežice je treba dodati še premajhno in doslej dokaj neurejeno pokopališče, njegove širitve in celovitosti urejanja. Zato se je krajevna skupnost lotila popisa grobov in določanja parcelnih števil, kar

so po drugih krajevnih skupnostih večinoma že opravili. Uporabnikom so poslali pogodbe, ki predvidevajo tudi plačilo najemnine za prostor. Povedati velja, da bodo najemnine porabili izključno za urejanje pokopališča, saj so sredstva za vežico drugače zagotovljena. Posamezni krajski seveda negodujejo in si novo ureditev različno razlagajo, vedeti pa je treba, da kraj Mozirje zaradi potrebe urejeno pokopališče. S to akcijo želijo rešiti dvojje. Najprej delno razrešiti prostorsko stisko z izkoristkom opuščanih grobov, za daljši čas pa zagotoviti prostor za nove grobove z zemljišči ob sedanjem pokopališču, pri čemer pa se soočajo s težavami v zvezi z zasebno lastjo. Načrti za zunanjo ureditev so narajeni in pripravljeni, zato v krajevni skupnosti upajo, da bodo uspeli, saj konec koncev tudi morajo.

Krajna skupnost Dolič

Posodobljena cesta

V slovenjgraški krajevni skupnosti Dolič tudi v tem času uresničujejo referendumski program za obdobje 1982—1987. Vanj sodijo tudi obnove in posodobitve nekaterih krajevnih cest. In ena od njih je tudi cesta Potoški jarek, katere obnova in razširitev je več kot nujna.

Prav na njej pa je te dni izvajalec Lesna Slovenj Gradec toz Gradnje pričel z deli. Čeprav je teren precej kamnit in hribovit se delavci Lesne na vso moč trudijo, da bi vsa potrebna dela opravili v roku.

Ko smo obiskali Dolič, nam je predsednik skupščine krajevne skupnosti o tej cesti dejal: »Cesta Potoški jarek sodi med tiste krajeve ceste, ki so potrebne temeljite obnove. Čeprav je vrednost naložbe precej višja od načrtovane, pa smo kljub temu uspeli zbrati potrebna sredstva. Tako bo cesta posodobljena v načrtovani dolžini. S tem bo naša krajevna skupnost bogatejša za približno kilometer makadam-
ske ceste, od tega pa bo del tudi asfaltiran. Za uresničitev načrta so s svojimi aktivnostmi veliko prispevali tudi Komite za gospodarstvo, planiranje in varstvo okolja Skupščine občine Slovenj Gradec, samoupravna komunalna skupnost, prav tako pa gradbeni odbor za izgradnjo ceste, ki je v pripravljalnem obdobju zbral potrebne odstopne izjave. Tudi sami krajski so se izkazali. Opravili so nekaj udarniškega dela in prispevali denar za asfaltno prevleko. Po končani obnovi pa bodo tudi sami uredili bankine. Izvajalec se trudi, da bi dela opravil kar najkvalitetneje, čeprav je teren zelo neugoden. Na cesti bo v času obnove le delno moten promet, cesta ne bo zaprta. Prepričan sem, da bodo ljudje, ki jim je ta cesta življenjskega pomena, to z razumevanjem sprejeli. Poudarim naj, da je obnova in razširitev te ceste več kot nujna, saj bo po končanem delu po njej lažji, zlasti pa varnejši dostop do zaselkov na Kozjak in prevoz kmetijskih proizvodov v dolino.«

B. Mugerle

Zaradi neugodnega terena si izvajalec pomaga s potrebnimi sredstvi in stroji.

Knjižni kotiček

Knjižničarke v knjižnici

Knjižničarke v knjižnici kulturnega centra Ivana Napotnika ne morejo trditi, da so počitnice oziroma dopusti. O živahnem utripu med knjižničnimi policami smo se lahko prepričali sami, saj so komaj našle nekaj prostih minut za nas in našo radovednost.

Oddelek za odrasle je v mesecu juliju obiskalo 1288 bralcev, od tega 685 odraslih. Knjižne police pa so »razbremenile« za težo 3464 knjig. Med njimi je bilo največ knjig za lahkotno branje. Tako so bile v prejšnjem mesecu znova najbolj iskana dela Konsalika, Simelna, Holtove, pa razne kriminalke. Znova je bila »na delu televizija« oziroma nadaljevanja Vse reke tečejo, saj so si bralci tega oddelka izposodili vse izvide, kolikor jih pač imajo. Delo Igorja Torkarja Umiranje na obroke, Noč do jutra Branka Hofmana ter Prišleki Lojzeta Kovačiča so bile najbolj iskane knjige domačih avtorjev. Javna tribuna o varstvu okolja, pa razne razprave na to temo so bili glavni »krivci« za veliko povpraševanje po delu Za ekološki svetlejši jutri.

Sicer pa so se na oddelku za odrasle knjižničarke pohvalile z nekaterimi novimi knjižnimi deli in jih seveda takoj uvrstile na seznam »priporočamo«. Ljubezenski roman uspešne avtorice Ute Danella Divja plima bo kot nalašč za prijeten spanec ali lenobno popoldne. Tisti, ki se bolj navdušujejo za vojne teme, bodo gotovo segli po delu I. B. Singerja Radovina Muškat. Kot piše v spremni besedi, je to sijajen sodoben roman o rodovini, ki je izginila v plinskih celicah v drugi svetovni vojni. Na to temo je pisal tudi Garpov svet. Erich Segal se je v svoji knjigi z naslovom Moški, ženska, otrok lotil odnosa žene do moža in očeta do nezakonskega sina — svojevrsna ljubezenska zgodba, ki bo navdušila tako tiste, ki se odpravljajo na dopust kot tudi tiste, ki so se že vrnili na svoja delovna mesta.

Statistični podatki, ki so jih zbrale knjižničarke na pionirskem oddelku, povedo, da naša mladež rada bere in si tako bogati svoj besedni zaklad. Delo Vrtana Mala Poletje v školjki si že nekaj časa ni moč enostavno izposoditi, ampak moraš imeti veliko srečo. Tudi Najstnica, Oh ta babica in Najstnica Tina so bila zelo iskana knjižna dela med mladimi bralci v mesecu juliju. Spisek najbolj iskanih pa dopolnjujejo še štiri dela Walterja Disneya.

Sicer pa sta ta oddelki v mesecu juliju obiskala 1902 bralca, na novo se jih je vpisalo 47, sposodili so si kar 3590 knjig. Od tega je bilo poučnih le 201.

Mladinska knjiga

Padec življenjske ravni, pravijo v Mladinski knjigi v Titovem Velenju, se močno pozna tudi pri njih. Vse manj imajo občani denarja za nakup literarnih del, priročnikov. Če pa že kaj kupijo, je to običajno za darilo.

Palice v tej prodajalni se v tem času predvsem šibijo pod težo ranih učbenikov, delovnih zvezkov in drugih šolskih potrebščin. V kotičku »Ideje za prosti čas« se vedno pritegnejo največ pozornosti drobne knjižnice dr. Oetkerja Meso, Solate, Drobno pecivo, od pripomočkov Nega sobnih rastlin, med literarnimi deli pa je šlo najbolj v prodajo delo Nancy Catie Vse reke tečejo. Zanj je treba odšteti 6800 dinarjev.

Če vam bo po dopustu in nakupu šolskih potrebščin morda ostalo kaj denarja, v Mladinski knjigi v Titovem Velenju priporočajo za odraslačka dekleta delo Najstnica — dobite jo za 1750 dinarjev, ter Aforizme Zarka Petana (1900 dinarjev).

Pismo bralca

Komunala

Turizem smo ljudje, pogosto beremo v časopisih. Kaj pa smo mi, potrošniki? Smo tudi ljudje ali samo objekti?

Ali molzna krava za komunalo, ki nam pošilja položnice?

Odgovorim pri popravljanju dotrajanih vodovodnih cevi in podobnega, se ne zdi potrebno, da bi nas stanovalce na Goricah v Šoštanju vsaj

predhodno obvestili, da bi si posode napolnili z vodo.

Ventile preprosto zaprejo, mi pa ostanemo brez vode za kuho in sanitarije. Kako takrat naredijo pri sosedovih, kjer imajo poln hlev živine opremljen z napajalniki, mi ni znano.

To se je letos zgodilo že tri ali štirikrat in se bo gotovo še. Zato v imenu vseh prizadetih prosim za malo bolj razumevajoč odnos do nas, uporabnikov tovrstnih storitev.

Matko Jonko, Gorice 13
Šoštanj

REDEK PRIMER — Siamski dvojčki so redek primer, v govedoreji pa še posebej. Pred nedavnim se je to zgodilo pri Antonu Brinjavcu z Brezja pri Mozirju. Takšni dvojni spački nastanejo že v ranem razvoju ploda in so posledica dedne napake, zato njihove vzroke ugotavljajo s posebnim genetsko analizo. Telički, zrasli v prsih in trebuhu, seveda nista bili sposobni za samostojno življenje. Zadušili sta se že med težko telitvijo, ki ni šla po naravni poti. S carskim rezom sta jo opravila veterinarja Anton Resnik in Peter Šribar, oba pa upata, da bo zelo dobra krava, sicer stara 4 leta, kljub težki telitvi še plodna.

Vtisi s filmskega festivala v Pulju

33 let je obdobje, ki navadno zagotavlja, da bodo dogajanja tekla po utečenih poteh, brez zapletov. Toda Pulj in njegovi festivali nas presenečajo iz leta v leto.

Tokrat se je začel z boksom na novinarski konferenci, z uradnim protestom fotoreporterjev na nemogoče pogoje dela in s pokvarjenim ognjemetom na otvoritvi. Kot nekoč na tem mestu krvi željno občinstvo smo mi čakali na to parado razkošja. Ropotanje in pokanje, a brez slike (raket nismo videli, slišali pa), je bila kaj slaba napoved za osem festivalskih dni. Na srečo je kasneje vse steklo bolje, urejeno in priprljivo.

Nočne projekcije do 2. ure zjutraj so bile za nas, ki se v festivalskih dneh vrtimo okoli filma že od osme ure zjutraj, saj smo podaljšanje delovnega dne. Za druge, za 5000 ljudi, ki v Areni prihajajo kar tako iz čiste veselja, zaradi domačega filma, prijetnega vzdušja, ustvarjalcev filma, ki se po vsaki projekciji predstavijo hvaležnemu in potrpežljivemu občinstvu, pa je to nekaj več, nekaj nevsakdanjega. Arena se je zavrila v temo in ljudje so se pogrezli v sanje, poistovetili z junaki na platnu in s svojimi

reakcijami ustvarili poseben ambijent. Ne morem mimo spoznanja; Arena je zaradi jugoslovanskega filma in le ta zaradi Arene. Državna in festival-ska zastava skladno plapolata v vetru, na zidovih osvetljenega dela Arene. Ob šankih se radovedne glave ozirajo za Smokijem, Serbedžijo, privlačnimi igralkami in popularnimi režiserji, ki postopajo med ljudmi nevsiljeno, preprosto. In ljudje so zadovoljni. Njihove želje o slavi se razblinijo in zjutraj, na delovnih mestih, se pogovori spet vrtijo okoli novic, ki bodo jutri že stare.

Festivalski center — Doma JLA je v času festivala za filmske delavce in službene osebe alfa in omega vsega festivalskega dogajanja. Tu so novinarske konference, distributerji tukaj prodajajo svoje filme, prikazovalci kolone nad ponujenim za prihodnje leto, igralci za šankom čakajo na slučajna srečanja z režiserji in producenti, ki bi jih pripeljala do naslednje vloge, novinarji iščejo priložnosti za intervjuje, fleši se ble-

ščijo in tu se navsezadnje obračajo milijarde. V Pulju so nekateri igralci še posebno popularni. Bata Živojinović se obvezno predstavi občinstvu v kavboj-kah, Ljubiša Samardžić pa v belem ali črnem smokingu.

Pulj je zame svojevrstno do-živetje, toda ne boste verjeli, strašno naporno. Za barvo in morje ni bilo časa, toda spoznala sem veliko prijaznih ljudi. Presenetili so me puljski mi-ličniki s tolerantnostjo in razumevanjem, s pripravljenostjo pomagati. V vsakem dobrem je nekaj zla in obratno. Tako me je nepravilno parkiranje pripel-jalo do tega, da sem spoznala dva simpatična mičnika, ki sta mi zelo pomagala pri dvigu avtomobila v skladišču, pa tudi do stanjšanja denarnice za 3.000 din. V hotelih razen festi-valskih ljudi kraljujejo tuji.

Veselo se nastavlja soncu in namakajo v morski vodi, v nočnih lokalih sproščajo od sonca zaspano energijo in sploh se odlično počutijo.

Moji festivalski vtisi se pred-

Letošnji zmagovalci — Srečna nova '49

NAGRADE: Žirija v sestavi Boro Drašković, predsednik, Aleksander Saša Petrović in Ljubiša Georgijevski, člana, je odločitev o nagradah sprejela soglasno. Velika zlata arena za najboljši film festi-vala je bila podeljena Stole-tu Popovu za film Srečna nova '49 v proizvodnji Var-dar filma iz Skopja. Zlata arena za režijo pa je bila po-deljena Lordanu Zafranovi-ću za film Večerni zvonovi v proizvodnji Jadran filma iz Zagreba. Zlata arena za najboljšo žensko vlogo je bi-la tokrat podeljena Miri Furlan, zlata arena za moško vlogo pa Radu Serbedžiji.

Vsem nagibajo k igralskim do-sežkom. Na prvem mestu me je prevzela Olivera Marković z navidez tako nepomembno, stransko vlogo v Bulajčevem filmu OBLJUBLJENA DEŽE-LA, ki pa je nadvse pretresljiva in resnično nepozabna. Zelo neposreden in prepričljiv je Rade Serbedžija v filmih VE-ČERNI ZVONOVI in SANJE O ROŽI. Mislim, da je njegova igra nekaj popolnega. Never-jetno presenečenje so bili zame do sedaj, v teh letih dokaj dol-gočasni slovenski filmi, letos pa pravo odkritje tudi za ob-činstvo in kritike. Kormoran in Christophoros sta med najbolj-simi filmi festivala. Posebno sta izstopala Boris Cavazza z glavno vlogo v Kormoranu in mladi režiser-debitant Andrej Mlakar s pogumnim filmom Christophoros. Milena Zupan-čič je še enkrat ostala brez Zla-te Arene čeprav jo je zaslužila.

Letošnje filme bomo pred-stavili malo kasneje kot običaj-no. V vseh slovenskih mestih kjer tečeta kulturna manifesta-cija se bo Pulj po Pulju začel 25. avgusta in končal 5. sep-tembra. O filmih in o poteku akcije Pulj po Pulju pa v na-slednjih številkah.

Milena Djordjević

To in ono o sladoledu

Pravijo, da ima med sladi-cami sladoled skoraj najmanj kalorij. Med drugim smo slišali tudi to, da si s prav »ohla-jenim« sladoledom in kavo lahko preženete glavobol. Če pa ližete premrzlega, ga lahko »staknete«.

Včasih so sladoled delali iz mleka in medu. Nad njim so se prav tako navduševali kot se danes mi. Sladoled je prevzel že Marco Polo, Bismark ga je men-da skrivaj ogromno polizal. Elvis Presley naj bi ga jedel že za zajtrk, za kosilo in večerjo. Zna-no je, da so Američani še danes največji ljubitelji te sladice — več kot 20 litrov na leto ga poje vsak državljan, ...

Včasih so gospodinje med dolgo mešale v mleku, gosto maso nato postavile pred vrata in po-čakale, da je zima naredila svoje. Hraniti pa ledene in osvežujoče dobrote še niso znale, dokler ni kitajskemu filozofu Konfuciju prišlo na misel, da je po zimi ve-le napolniti klet s snegom in je lahko še spomladi mešal snežne kristale s sadnimi sokovi. Iz tega se je menda rodil današnji šer-bet. Tudi stari Rimljani so bili strokovnjaki za zamrznjene sla-dice celo hiše so opremljali še s posebnimi »snežnimi skladišči«. Prvi, ki naj bi izdal recept za sla-doledno kremo, imenovano »gurgeo«, je bil menda upokoje-ni general Quintus Maximus. Marco Polo je iz Pekinga v Be-netke pritoval ogromen zaboj z ledenimi dobrotami. Leta 1530 pa so se na Siciliji spomnili, da bi začeli sladice namesto s snegom zamrzovati s solitrom in tako podaljšali njihovo trajnost.

Od tedaj so se začeli »sladole-darji« širiti kot gobe po dežju. Kljub temu pa je veljal sladoled še vedno za tako drago in izjem-no poslastico kot na primer kavi-

ar: nekoliko bolj dostopen za preostale žepne je postal šele, ko so odkrili pesni sladkor. Zlati ča-si za sladoled so se začeli leta 1835 v Ameriki, ko so izumili pr-vi sladoledni stroj. Še prej kot čez dvajset let so Američani odprli tudi že prve tovarne za iz-delovanje sladoleda.

Vse to smo prebrali, kar pa bo-mo zapisali v naslednjih vrsti-cah, smo zvedeli pri naših slašči-čarjih. Ne moremo trditi, da ima-mo teh v Titovem Velenju malo, prav nasprotno. Tudi ne, da pro-dajajo slab sladoled.

Vseposvoda so nam povedali, da jim »posel« cvete zlasti ob vročih dneh, sobotah in nede-ljah. Torej, Velenjčani se radi po-sladkamo in se »ohladi« s pri-kupnimi kepami različnih barv in seveda tudi okusov. V slaščičarnah, ki smo jih obiskali, teh pa ni bilo malo, smo zvedeli, da velenjskim ljubiteljem sla-doleda še najbolj prijeta okus vani-lije in borovnice, v slaščičarni pri zgornji Nami pa so k tema dve-ma dodali še čokolado. V vseh slaščičarnah imajo dokaj pestro izbiro, še največ vrst sladoleda pa smo »našli« v slaščičarni pri Erini trgovini Center. Poleg obi-čajnih (punč, lešnik, banana, li-mona, breskev, jagoda,) si lahko »privoščite« tu in tam še poma-rančnega, mareličnega ...

Ce boste prebrali ta članek in vas bodo »spreleteli skomini« po tej sladici, poskusite tale recept za domačo sladoledno poslastico: potrebujete lonček sladke smeta-ne, tri lončke jogurta, dva lončka zmletega sladkorja, štiri lončke zmešanega ali prepasiranega sadja. Sestavine premešate in po-stavite v zamrzovalnik. To je vse. Ob vročih poletnih popoldnevih, v času kolektivnih dopustov tudi v dopoldnevih, vas bo morda ta pre-prosto pripravljen sladoled navdu-šil.

Šaleški jamarski klub Topolšica

Ob 10-letnici

Slovenski svet med Trigla-vom, Jadranom in Kolpo skriva v sebi vsakdanjim prebiva-cem in obiskovalcem nevidno podzemno kraljestvo — ne-pregleden labirint brezen, jam, podzemnih rogov in vodo-tokov. Tisočletja je ta pod-zemski svet opozarjal nase ljudi, ki so živeli nad njim, in skoraj toliko je prirojen strah pred temo in neznanimi globi-nami človeka odvrčal od nje-ga. Le redki posamezniki so zbrali v sebi dovolj moči, da so prekorčili meje skrivnost-nega in neznanega podzemlja.

Ni čudno, da so njihova odkri-tja v podzemlju našega krasi pritegnila tolikšno pozornost in za-nimanje vsega sveta, saj so poleg neslučenih lepot, ki so se izobli-kovale v imitljivih let veličaste-ga miru, izpričala novo področje zmage človeka nad naravo. Luka Čeč, ki je pred 160 leti odkril pot v notranjosti del Postojnske jame, ni samo sprožil milijonske reke radovednih obiskovalcev, ki iz vsega sveta prihajajo občudovat ta izbrani primer veličastne igre narave, razpihal je tudi vedno tleči ogem človeške želje po odkrivanju in iskanju neznanega. Bolj ali manj slučajna iskanja pogumnih posameznikov so vse bolj dobivala organizirano obli-ko in znanstveno podlago, iz pr-vih organiziranih skupin entuzia-stov, ki sso s svojo opremo in s svojimi akcijami še zbuiali pred-vsem občudovanje okolice, se je razvila široko organizirana znan-stveno tehnična in športna dejav-nost slovenske jamarske organi-zacije.

Današnje jamarstvo pomeni brez dvoma eno najzahtevnejših vrst človekovega udejstvova-

nja. Poleg vsestranske fizične in psihične pripravljenosti in izjem-nih osebnostnih kvalitet terja tu-di temeljito znanje o naravi, s ka-kršno se sreča človek pod zem-ljo, v najtežjih okoliščinah: terja obvladovanje številnih veščin in spretnosti ter upravljanje zahte-vne tehnične opreme. Naša jav-nost žal vse pre malo pozna to zahtevno, požrtvovalno in obse-žno delo in njegove mnogovrstne rezultate. Jamarji nismo prispe-vali le atraktivnih dosežkov pri odkrivanju našega podzemnega sveta, prispevali smo tudi nepre-cenljiv delež k znanju o naši do-movini in poznavanju življenja in življenjskih pogojev.

S svojo dejavnostjo se jamarji vključujemo v reševanje vodno-gospodarskih in drugih proble-mov na krasu. Naša prizadeva-nja niso le podlaga znanstvenemu delu speleologov, ampak tu-di opozorila zgodovinarjev, ar-heologov in biologov na delo.

S svojim delom pomagamo pri iskanju odgovorov na vprašanja človeštva o svojem izvoru, o pri-rodi in družbi. Prav to spodbuja tudi mlade, da se vključujejo v jamarsko organizacijo. Pri delu v tej organizaciji ne potešijo le ve-doželjnosti, ampak razvijajo od-nos do narave in čuvanja narav-nega okolja, tovarištvo, vztraj-nost, pogum, skratka osebnostne lastnosti, ki jih je mogoče pridobi-ti le z lastno aktivnostjo.

Tako kot vsa društva tudi ja-marji na svoj poseben način iz-polnjujejo življenje naših delov-nih ljudi. Prek društev je mogoče izraziti različnost interesov in jih povezati znotraj SZDL kot eno-te fronte organiziranih socialisti-čnih sil. Tako socialistična zveza skozi društva zagotavlja svoje množično politično delovanje in uresničitev možnosti za nepo-

sredno demokratično delo. Šele prihodnost bo lahko realno oce-nila pomembnost in težo pri-spevka jamarskih društev. Tako kot so v NOB naši pozna-valci podzemlja presenetili so-vražnika ob znani diverzantski akciji v Postojnski jami v trenu-tku, ko se je počutil popolnoma varnega, tako bi bili znanje in podatki, ki so jih z dolgoletnim raziskovalnim delom nakopičili slovenski jamarji, lahko nepre-cenljive vrednosti za splošno ljudsko obrambo kadarkoli v pri-hodnosti. Seveda pa rezultati ja-marskega dela nimajo samo tega pomena, saj v sodobnih pogojih dobivajo tudi najširši znanstveni in gospodarski pomen. Naravne znamenitosti naše domovine, de-javnosti njenih raziskovalcev in kvaliteta njihovih dosežkov so nam ustvarili tudi pomembno vlogo v mednarodni speleološki znanosti. Po njihovi zaslugi smo v njej enakovredno zastopani, kar je hkrati tudi pomemben pri-spevek k afirmaciji naše dežele v svetu in v njenih prizadevanjih za uveljavljanje novih medna-rodnih odnosov, ki sta jim pod-laga medsebojno poznavanje in enakopravnost. Seveda pa ne ka-že spregledati pomena, ki ga ima njihovo (naše) delo za razvoj tu-ristične dejavnosti. Tako se vse bolj povečuje število ljudi, ki ne želijo svojega prostega časa izra-biti le za počitek in zabavo, am-pak si vse bolj želijo sodelovati v spoznavanju neznanega, odkri-vati posebnosti narave in kulture v deželah, ki jih obiskujejo. La-hko pričakujemo, da bodo lepote in zanimivosti našega podzemne-ga sveta vsak dan privlačnejši magnet za obiskovalce naše de-žele. Za vsem tem kar se površ-nim občudovalcem zdí morda le zanimivo in koristno, pa stoji ve-likansko delo izbrane čete, zara-di svoje skromnosti bolj ali manj neznanih jamarskih delavcev. Ja-mar ne more uživati v senzaci-jah, njegov delež je odkrivanje neznanega sveta, tihih in nepo-

znanih lepot. Jamar je alpinist, geometer, geograf, kopač in po-tapljač, predvsem pa skrajno od-govoren tovariš v svoji jamarski skupini.

Obveščamo vse krajeane, da bo-mo ob 10-letnici kluba pripravili manjšo sivoenost z razvijem praporta 20. septembra, predvidoma v hotelu Vesna tukaj v Topolšici.

Vabimo tudi zainteresirane, da se nam pridružite. Včlanite se la-hko vsako drugo soboto ob 20. uri na sestankih v gasilskem domu v Topolšici. Termini sestankov: 27. 6. 9. 8., 23. 8., 6. 9., 20. 9. ob 20. uri.

Planinci

Kondicijski izlet

Čas teče nezadržno naprej in tako smo letos izvedli, brez sekci-j, že 13 izletov z 840 udeleženci. Pri tem smo se štirikrat povzpeli nad 1500 metrov (Rogla, Uršlja gora, Travnik, Golica) in na Triglav, ki je še precej višje. S Kepe se nismo razgledali. Žal je bilo premalo pri-jav, precej manj kot lani za Peč. Upamo, da bomo ta izlet opravili kdaj drugič.

Ker je pred nami še en težji izlet, smo se po priročilih športnih delavcev (Stane Urek, Drago Uloga) dolžni še malo kondicijsko pri-praviti. Ni najbolj modro iti enkrat do dvakrat letno za dva dni v vi-sokogorje, prej pa se bolj malo gibati. Zato za interese izleta v italijanske gore, kot tudi druge, organiziramo pohod iz Žekovca čez hribe v Bele vode.

Kot je znano, so javne prometne zveze z občino Mozirje ob ne-deljah bolj slabokrvne. Zato smo naročili kombibus — avtobus pri APS. Na mehkih planinskih poteh pa bo dovolj prostora. Zakaj bi se na Golteh vsi drenjali samo za dan planincev, ko jih pričakujemo okoli 9 tisoč? Tudi oskrbniki imajo rajši bolj zmerno delo. Pri Savi-neku so seznanjeni. Ker bomo obiskali več točk transverzala, bo mo-žno tudi odtisniti nekaj žigov.

Na kondicijski izlet bomo odšli v nedeljo, 10. avgusta, ob 6.30 zjutraj, izpred Rdeče dvorane v Titovem Velenju, vrnili pa se bomo okoli 19. ure. Cena prevoza je 600 dinarjev, nekaj pa bo prispevalo Planinsko društvo. Prijavite se lahko še danes. Na svidenje na izle-tu!

M. Z.

Mozirska koča

Bilo je pred 90 leti

Slovenski planinci bodo svoj letošnji dan proslavili 14. septembra na Mozirskih plani-nah, kjer jih bodo gostili člani mozirskega planinskega društva. Domači planinci bo-do slavje dopolnili z otvoritvi-jo prenovljene planinske po-stojanke in z njeno 90-letnico.

Prvo kočjo je namreč savinjska podružnica Slovenskega planin-skega društva na tej planini odprla 5. oktobra 1896. Morda ob tem ne bo odveč kratek spre-hod v zgodovino in prebrati

delčke poročila, ki ga je leta 1896 objavil Planinski vestnik pod na-slovom »Siavnostna otvoritev Mozirske kočje na Golčki plani-ni«.

Najprej opisuje planino in vse možne dostope do kočje, nato pa je na vrsti pozdravni govor na-čelnika savinjske podružnice Frana Kocbeka: »Častita dru-žba! Zbrali smo se danes, da slo-vesno otvorimo drugo planinsko kočjo »Savinjske podružnice« in šesto vsega »Slov. plan. dru-štva«, namreč, Mozirsko kočjo, imenovano po narodnem trgu Mozirje. Naša kočja sicer ne stoji v bližini smelih in v nebo dviga-jočih se orjakov, ne v obližju ble-stečih se ledenikov, stoji pa na najprimernejšem kraju Golčke planine, od koder je ljubeč po-gled po krasni zgornji in spodnji Savinski dolini, z bližnjih vrhov Medvedjaka in Boskovca pa še razsežnejši razgled po naših div-nih Savinskih planinah in dalje na okrog ...«

»Otvorjajočo Mozirsko kočjo že-lim, da bi v njej uživali vsi turisti prijetne ure neizkaljene radosti, in prosim Boga, da bi ji prizane-sel z vremenskimi neizgodami. Prepričan sem, da bode naš novi planinski dom povzdignil turisti-ko v nas in gotovo privabil tudi marsikaterega letoviščnika iz Mozirja, da se bode divil lepoti Savinskega ozemlja.«

Prof. dr. Johannes Frischauf se otvoritve ni mogel udeležiti, z Dunaja pa je poslal pozdravno pismo v katerem znova opeva vse lepote Savinskih planin, po-meni otvoritve te nove kočje in da-je priznanje Savinjski podružnici Slovenskega planinskega dru-štva.

Nogometni klub Rudar

Bo nova uprava ta prava?

»Razkošno« življenje Rudarja v drugi ligi je pustilo v delu kluba dolge sence. Ob vsaki novi prvenstveni sezoni se je klub srečeval s kopico težav in vsa leta doslej je le zivotaril. Zadnja pomlad je celo kazalo, da ga bodo morali razpustiti, saj je v upravi ostala le še peščica posameznikov, ki sicer niso obupali, niso pa tudi odločno prišli z zahtevo na dan, kaj storiti. Lanska prvenstvena sezona je za njimi in sedaj seveda že razmišljajo o novem prvenstvu, na leto, ko bo klub slavil 40-letnico obstoja.

»Smo resnično v takšnih finančnih zagatah, da ne bi mogli Rudarja znova postaviti na noge, ali med nami res ni posameznikov, ki bi bili vendarle pripravljeni vsaj nekaj prostega časa potrošiti za delo v klubu,« tako so se verjetno spraševali preostali člani številne nekdanje Rudarjeve uprave po končanem prvenstvu v mesecu juniju. Tokrat so naredili korak naprej. V upravo so pritegnili nekaj novih članov in kot kaže, imeli so srečno roko. Ob Aco Todoroviču, ki je menda sedaj najpomembnejši mož Rudarjeve uprave, so tu še nekateri novi, med njimi Miro Sitar, Roman Terglav, Ratko Radovanovič itd.

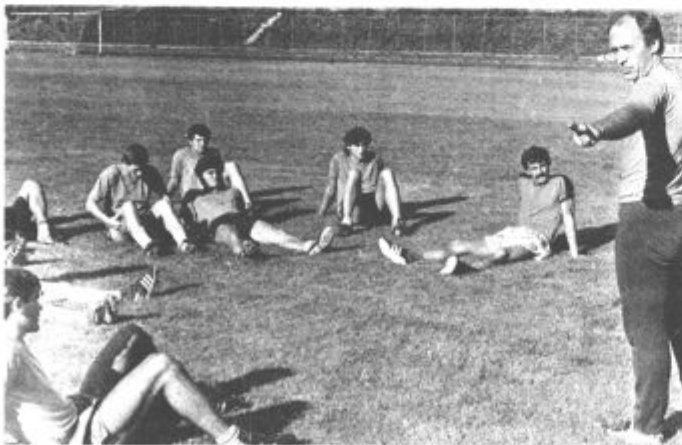
»Lahko obljubimo, da bodo igralci disciplinirano in odgovorno trenirali, da se bomo čim bolj pripravili na novo prvenstveno sezono, ne moremo pa kluba financirati iz lastnega žepa. Torej brez podpore združenega dela tudi mi ne bomo mogli veliko napraviti,« pravi Aco Todorovič. Kot smo slišali jim tega le ne bo treba, saj naj bi jim v novi tekmovalni sezoni še občutneje finančno pomagal kolektiv Rudnika lignita Velenje. Za klub in sploh vse ljubitelje nogometa bo nova sezona zelo pomembna, saj bodo v prihodnjem letu slavili 40-letnico

ustanovitve. »Najlepše darilo nam in ljubiteljem nogometa bi bila seveda uvrstitev v novo ustanovljeno republiško ligo,« pravijo v Rudarju.

Pri tem se zavedajo, da bo ta želja težko uresničljiva, saj bo konkurenca v novi tekmovalni sezoni v slovenski ligi resnično zelo velika. Verjetno že dolgo ni bila tako močna, kot bo tokrat. Tu so igralci Olimpije, ki želijo ljubljani vrniti ligaša, lanske drugoligaše Koper bo gotovo želel dokazati, da njihovega izpada niso bile krive le slabe igre, gotovo od naslednjega prvenstva pričakuje veliko tudi Slovan in trboveljski Rudar, pozabiti pa ne smemo novince Elkoj in celjskega Kladivarja, ki sta se prav tako zelo okrepila. Prav zaradi vsega tega so se igralci Rudarja pod vodstvom novih mož zelo resno lotili priprav. Po letu dni je Aco Krivošej zapustil klub, njegovo mesto pa je prevzel nekdanji vratar Djuriča (brnil je tudi v Mariboru, nazadnje pa treniral v Sremski Mitrovici) in treninge začel že 17. julija. Igralci so na njih zelo zavzeti, trenirajo vsak dan, trenutno ima na voljo približno 20 igralcev. Tu so že zna-

ni: Jalušič, Ojster, Buškovič, Novak, Kaligaro, Jug, Gabrijel, Oblak, Džurič, Žižek, Salija, Rajkovič (znova je začel trenirati), mladinski vratar Imširovič, nove okrepitve so: vratarja Pusovnik in Jožić ter igralci Fadil, Brdžanović, Pranjič, Miladinović, iz Elkoja se je vrnil Mišetič, znova pa je oblekel Rudarjev dres Oruš — igralec, ki je bil v Rudarju, ko je nastopal v drugi ligi. Podobno kot pred lansko sezono še vedno ne trenira odlični Hudar, v Rudarju pa za sedaj še tudi ne vedo kaj je s Čeličem, Stjepanovičem in Toskičem, klub pa so zapustili: Tasič (brnil bo v Šmartnem), Marinek se je vrnil h Kladivarju, Skrbinek je odšel v Elkoj, Cerić se je vrnil v domači kraj, Frangeš pa bo igral za šilinge v Avstriji. V klubu menijo, da se morajo dobiti dobrega srednjega napadalca in krilnega igralca. »Enako pozornost kot prvemu moštvu bomo seveda namenili tudi treningom ostalih selekcij, saj moramo v naslednjih letih vzgojiti čim več igralcev doma,« povdarja Aco Todorovič.

vos

Za sedaj velika zavzetost na treningih pod vodstvom trenerja Djuriča, ki mu pomaga Zlodej.

Nogometni klub Elkoj

Gledalci naj bodo 12. igralec

Po nekajletnih peripetijah, za naš nogomet še kako zna-

Bojan Prašnikar: »Predstaviti se v čim boljši luči«

čilnih, so v minuli tekmovalni sezoni nogometaši Elkoja le uresničili svoje načrte in izpolnili pričakovanja ljubiteljev nogometa.

V območni ligi so bili najboljši, z uvrstitvijo v slovensko nogometno ligo pa so se pojavile nove zahteve in potrebe na vseh področjih. Organizacijsko so klub utrdili na zadnjem območnem zboru. Z novimi ljudmi so prišli tudi nove zamisli in nove moči. Seveda so bile potrebne okrepitve tudi na »igrišču«. V njihove vrste so prišli Savić in Knez iz Celja, Skrbinek iz Titovega Velenja, Bajc iz Šmartnega in obetavni vratar Matavž iz Slovenj Gradca, v priprave pa so vključili še nekatere mladince iz svojih vrst. Žal je klub zapustil Mišetič, ki je bil v zadnjem času nosilec Elkojeve igre, to vrzel pa bodo seveda skušali nadoknaditi z novimi in mladimi močmi.

Pridobili so še enega trenerja, poleg uredili pomožno igrišče, zdaj ureju-

jejo še glavno igrišče, seveda pa se marljivo pripravljajo. Ta teden so odšli na tridnevne skupne priprave, do začetka prvenstva, ko bo 31. avgusta v prvem kolu v Mozirju gostovalo moštvo Teol Slovana, bodo odigrali še dve koli v pokalnem tekmovanju in več prijateljskih srečanj, predvsem z močnejšimi tekmeci.

Trener Bojan Prašnikar dodaja: »Zavedati se moramo, da je kakovostna razlika med obema ligama velika in da večina naših igralcev v slovenski ligi še ni igrala. Prej smo bili boljši od drugih, zdaj ne bomo. Morebitni »kiks« z boljšim nasprotnikom na domačem igrišču nam zato ne sme vzeti volje in moči, zlasti ne našim zvestim navijačem. Če se je doslej zbiralo ob igrišču 1.000 gledalcev, želimo in upamo, da se jih bo poslej še več, da bodo resnično naš dvanaesti igralec. Pričakujemo dobro igro in enakovreden boj z moštvom iz druge polovice slovenske lige.«

Pridobili so še enega trenerja, poleg uredili pomožno igrišče, zdaj ureju-

Nogometni klub Šmartno ob Paki

Resno delo z vsemi selekcijami

Nogometaši Šmartnega ob Paki so sredi marljivih priprav na začetek jesenskega dela tekmovanja v območni članski ligi vzohod. Trenirajo vse od srede prejšnjega meseca štirikrat na teden.

Do sedaj so odigrali dve trening tekmi z ekipo Bačke Topole (prvo srečanje se je končalo z rezultatom 5:0 za goste, v Žalcu pa so zaigrali boljše, rezultat 1:1.)

V klubu je prišlo do nekaterih sprememb, in sicer so moštvo zapustili vratar Pusovnik, ki je oblekel Rudar-

jev dres, Bajc bo nadaljeval svojo nogometno pot v Elkoju, prenehal pa je Kodre. Novo ime v enajsterici Šmartnega je Marjanovič, ki je prišel iz Slovenj Gradca, barve tega nogometnega kluba pa bo v jesenskem delu tekmovanja nosil vratar Tašič. Poleg njih pa še Podvratnik, ki se je vrnil iz Kladivarja ter Omladič — prej je igral v Avstriji. Aktivno so začeli igrati tudi nekateri domači igralci Matko, Zacirkovnik, iz JLA pa pričakujejo še Grobelška, Rudnika, Fajdiga in Zoharja. Trener Dobrivoj Stevanovič ima tako trenutno na voljo od 14 do 16 igralcev.

Fantje so zaenkrat zadovoljni, nekoliko manj pa funkcionarji kluba, saj se morajo in se bodo še morali ukvarjati z številnimi finan-

čnimi vprašanji. Poskušajo jih reševati z raznimi aktivnostmi, reklamami, prireditvami in prostovoljnimi prispevki.

»Za tekmovanje, v jesenskem delu si nismo zastavili visoko letečih in nedosegljivih ciljev«, pravi predsednik nogometnega kluba Šmartno Janko Vuzem. »Vso pozornost smo namenili resnemu načelnemu delu z vsemi selekcijami.«

Skrbne priprave na tekmovanje, resen odnos igralcev in kolikor toliko uspešno reševanje finančnih zagat naj bi se »poznalo« tudi na lestvici. V klubu načrtujejo uvrstitev na peto mesto, ob koncu spomladanskega dela so bili šesti, s tem bi si ustvarili možnosti za uvrstitev v novo oblikovano slovensko ligo.

terme topolšica

Naravno zdravilišče — Topolšica
Hotel »Vesna« — organizira:
Zabavno prireditev v naravi:

»VEČER V TOPOLŠICI«

v soboto, 9. 8. 1986 ob 17. uri

Zabavali vas bodo:

Ansambel ljubljanskih Mažoret s šou programom, ansambel Slovenski muzikantje, ansambel Stari znanci, Edvin Fliser, kraljica jodlanja Ingrid Brüggmann, slovenska »MADONA«, plesna skupina »LA monette« in še in še program, tekmovanja, zabava, smeh, ... Preživite prelep večer z nami!

Nasvidenje v Topolšici!

Harmonikarji izkoristite priložnost in se izkažite na tekmovanju za najboljšega harmonikarja na

»VEČERU V TOPOLŠICI '86«!

V soboto, 9. 8. 1986 ob 17. uri! Naj občinstvo ovekoveči priznanje za vaš trud!

Prijavite se na naslov: Naravno zdravilišče — Topolšica, Hotel »VESNA« (za animatorja), ali kličite na tel.: (063) 891-120.

Nasvidenje v Topolšici!

terme topolšica

35 let

od 11. do 23. avgusta 1986

POSEZONSKA RAZPRODAJA

poletnih oblačil

do 40 % ceneje

obiščite trgovine

NAMA
ZIBKA

koledar

ČETRTEK, 7. avgusta — KAJETAN
PETEK, 8. avgusta — DOMINIK
SOBOTA, 9. avgusta — ROMAN
NEDELJA, 10. avgusta — LOVRENC
PONEDELJEK, 11. avgusta — KLARA
TOREK, 12. avgusta — HILARIJA
SREDA, 13. avgusta — LILJANA

dežurstva

Dežurni zobozdravnik v Zdravstvenem domu Velenje:

9. in 10. avgusta 1986 — dr. Eta Rogan, Šalek 10, Titovo Velenje;

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj:

od 8. do 15. avgusta 1986 — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 38, Titovo Velenje, telefon 858-704.

MALI OGLASI

IŠČEM PRIMEREN LOKAL ZA MIRNO OBRT na območju Šoštanj—Titovo Velenje. Telefon 853-545.

PRODAM HLADILNIK GORENJE 1701 in šivalni stroj Danica z omarico. Telefon 831-844.

PRODAM NOVI ČRNOBELI TV NA DALINJSKO UPRAVLJANJE. Telefon 856-610.

KUPIM RABLJENO ŠPORTNO ŽENSKO KOLO. Telefon 856-610.

PRODAM OSEBNI AVTO »MINI« 1000, letnik 1971, obnovljen, potreben manjšega popravila in 4 rezervne gume zanj. Telefon 857-693.

VIŠJI GRADBENI TEHNIK S 30 let delovne dobe, pretežno v projektivi išče primerno zaposlitev. Naslov se nahaja v upravi lista.

UGODNO PRODAM GRAMOFON »FISHER« — MT — 640 avto. Telefon 854-333.

PRODAM ČRNOBELI TV GORENJE 106. Cena 7 M. Franc Kališnik, Gregorčičeva 30, Titovo Velenje.

PRODAM HLADILNIK-SKRINJO GORENJE, 50 litrov. Stanovanje Šišarica, Šaleška 18 C Titovo Velenje.

TRAKTOR DOIC — 4506 S PRODAM. Opravljenih 1100 delovnih ur z lokom. Prodajam pa tudi novo kabino zanj. Ivan Kotnik Bele vode 57 Šoštanj. **PRODAM OSEBNI AVTO RENAUULT — 4.** letnik 1978, registriran do konca avgusta 1986. Telefon popoldan 882-113.

AKVIZITERSKO DELO ZA PRODAJO KNJIG NA TERENU, nudimo pridnim fantom in dekletom z lastnim prevozom. Delo je tudi ob sobotah in nedeljah. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista Naš čas pod šifro »AVGUST«.

PRODAM GRADBENO PARCELO v izmeri 1200 m² na LEPI NJIVI. Oddaljenost iz Šoštanja 6 km, iz Mozirja 4 km. Pridobljeno gradbeno dovoljenje, električna, gradbena baraka in gradbeni material že na parceli. Prodajam tudi BRAKO PRIKOLICO. Informacije po telefonu 856-904, od 20. do 21. ure. **PRODAM REGAL ZA DNEVNO SOBO** za 18 MS. Telefon 854-162.

PRODAM AVTO GUME SEMPERIT 155-x 13. Telefon 853-932 popoldan ali 857-211 popoldan.

PRODAM KOTNO SEDEŽNO GARNITURO. Informacije po telefonu 857-676 po 20 uri.

JEEP ARO letnik 1974 s cerado, v voznom stanju prodajam. Šalek 20, Titovo Velenje ali po telefonu 857-558 zvečer.

VESPO STAREJŠI LETNIK prodajam. Telefon 856-785.

PRODAM OMARO, MIZICO IN DVA FOTELJA za dnevno sobo. Informacije vsak dan po telefonu 882-367.

PRODAM COMMODORE 64 s kasetofonom in palico. Informacije po telefonu 855-122 od 18. do 19. ure.

ZA 6 MESECEV IŠČEM SAMSKO ŽENSKO za 24 urno pomoč k nepokretni ženski v Pesju. Dobro plačam. Kličite 857-467.

HI-FI STOLP SONY nov in družinski šotor z opremo prodajam. Telefon 857-897.

UGODNO PRODAM KITARSKI OJAČEVALEC 200 W, Čajavec. Telefon 853-161 od 16. do 18. ure.

PRODAM PIANINO »RE-NISH« LUX. Informacije po telefonu 853-542 po 20 uri.

UGODNI PRODAM TRISED IN FOTELJA. Trg Edvarda Kardelja 1, Stanovanje 21, telefon 853-018. Kličite med 15. in 16. uro.

ŠPEGL MARILJA IZ MUTE obvešča cenjene stranke, da bo pričela prodajati dva meseca stare piščance nesnice HISEX, 2 X cepljene, krmljene s koruznim šrotom. Dobite jih 9., 10. in 11. tega meseca komad je 700.— din. Nakup bo mogoč tudi kasneje, če bodo še na zalogi, a po višji ceni. Telefon 062-873-202.

Poletne kulturne prireditve

V okviru poletnih kulturnih prireditev bo v soboto, 9. avgusta, ob 21.30 letni kino na velenjskem gradu. Na sporedu bo francoska kriminalka Naslednik.

KDOR IŠČE - TA NAJDE

Gospodinje, obnovite si zalogo vložnega sadja in zelenjave! Nudimo vam vse, kar potrebujete za vlaganje, med drugim:

- kozarci za vlaganje 720 gr, kom 67.— din
- pokrovi za kozarce Saturnus, zav. 1.051.— din
- kis za vlaganje — ročke PVC, 5 l Badel — ugodno, samo 980.— din

V živilskih trgovinah nudimo lepo izbiro sadja in zelenjave.

Pričakujemo vas v prodajalnah DO POTROŠNIK Celje!

Od 11. do 25. 8. 1986

POSEBNO ZNIŽANJE CEN TEKSTILNIH IZDELKOV

do 40 %

Pričakujemo vas v poslovalnicah:
— Blagovnica Gorica Titovo Velenje
— Blagovnica Šoštanj

MERX

POTROŠNIK

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE

o. sub. o., Titovo Velenje, Vodnikova 1, tel.: (063) 856-711

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE

TOZD Naravno zdravilišče Topolšica

Delavski svet TOZD Naravno zdravilišče Topolšica razpisuje po določilih statuta TOZD dela in naloge individualnega poslovnega organa

VODJA TOZD NARAVNO ZDRAVILIŠČE TO-POLŠICA

Kandidat za vodjo TOZD mora poleg splošnih pogojev, predpisanih z zakonom za sklenitev delovnega razmerja izpolnjevati še naslednje pogoje:

- najmanj višja strokovna izobrazba
- znanje tujega jezika
- 5 let izkušenj na vodilnem položaju
- da je s svojim dosedanjim delom pokazal sposobnosti razvijanja samoupravnih, socialističnih odnosov
- da predloži program dela.

Kandidat bo izbran za 4 leta.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v zaprti ovojnici z oznako »Razpisna komisija« v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov: Zdravstveni center Velenje, kadrovska služba, Titovo Velenje, Vodnikova 1.

Kandidate bomo o izbiri obvestili po sprejemu sklepa na delavskem svetu TOZD.

ZAHVALA

V 59. letu starosti nas je po težki bolezni zapustil dragi mož, ata, dedek in brat

Alojz Vrčkovnik

iz Metleč

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so darovali cvetje in nam kakorkoli pomagali v težkih trenutkih. Hvala za poslovilne besede govornikom in duhovniku za opravljen obred ter kolektivom DO TEŠ, DO Gorenje Elektronika, TOZD Bolnišnica Topolšica, posebno pa sosedom in sorodnikom. Vsem še enkrat iskrena hvala.

VSI NJEGOVI!

Ne jokajte ob mojem grobu, le tiho k njemu pristopite, spomnite se, kako trpel sem, in večni mir mi zaželite.

(Narodna)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

Mihaela Časa

iz Pesja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so darovali vence in cvetje in ga tako lepo pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvala velja tudi govornikom, rudarski godbi, pevcem in častni straži. Vsem še enkrat prisrčna hvala.

Žalujejo: žena Marija, hčerka Marija, Katica, Anica in Elica, sinova Jože in Ivo z družinami ter ostalo sorodstvo.

Planine, kdo bo zdaj vas ljubil?

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta in dedja

Edija Mikliča

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami, darovali cvetje in ga pospremili k zaslužnemu počitku. Hvala rudarski godbi, častni straži, pevcem, govornikom in njegovim planinskim tovarišem za ganljive besede slovesa ter gospodu duhovniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujejo: žena Ana, sinovi Silvo, Miran in Brane z družino.

OD 11. DO 23. AVGUSTA 1986

V VELEBLAGOVNICAH

POSEZONSKO ZNIŽANJE CEN

nama

DO

40%
nama

- ŽENSKÉ, MOŠKE IN OTROŠKE KONFEKCIJE,
- PLETENIN, SRAJC, BLUZ, MAJIC, KOPALK,...

KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 7. 8. ob 18. in 20. uri ZADNJA PRILOŽNOST — ameriški, komedija. V gl. vl.: John Travolta in Olivia Newton John.

Petek, 8. 8. ob 10. uri ORGIJE V CESARJEVI VASI — nemški, erotski.

Petek, 8. 8. ob 18. in 20. uri ZOB ZA ZOB — ameriški, karate. V gl. vl.: Chuck Norris.

Sobota, 9. 8. in nedelja, 10. 8. ob 18. in 20. uri ORGIJE V CESARJEVI VASI — nemški, erotski.

Ponedeljek, 11. 8. ob 10. in 18. in 20. uri MIMOIDOČA IZ ULICE SANS SOUCI — francoski. ZADNJI FILM IZJEMNE FRANCOSKE IGRALKE ROMY SCHNEIDER!

Torek, 12. 8. ob 10. in 18. in 20. uri GENERACIJA 84 — ameriški. V glavni vlogi Peny King.

Sreda, 13. 8. ob 10. in 18. in 20. uri PRVE ŽELJE — francoski, ljubzenski.

Film, ki spominja na predhodne filme režiserja Hamiltona Bilitis in Ljubke sorodnice v katerih prevladuje čudovita fotografija.

Četrtek, 14. 8. ob 10. uri CINDY — ameriški, glasbeni. V gl. vl.: Bonnie Bianco. Nova verzija PEPELKE narejena v stilu Rock-povesti. Tokrat je Pepelka mlada in lepa pevka Bonnie Bianco, njen princ pa je idol mladine Pierre Cosso.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 7. 8. ob 20. uri ZOB ZA ZOB — ameriški, karate. V gl. vl.: Chuck Norris.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 9. 8. ob 20. uri ZADNJA PRILOŽNOST — ameriški, komedija.

Nedelja, 10. 8. ob 18. in 20. uri ZOB ZA ZOB — ameriški, karate.

Ponedeljek, 11. 8. ob 20. uri ORGIJE V CESARJEVI VASI — nemški, erotski.

Sreda, 13. 8. ob 20. uri MIMOIDOČA IZ ULICE SANS-SOUCI — francoski. V gl. vl.: ROMY SCHNEIDER.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 8. 8. ob 20. uri ZADNJA PRILOŽNOST — ameriški, komedija.

Torek, 12. 8. ob 20. uri ZOB ZA ZOB — ameriški, karate.

KINO BRASLOVCE

Nedelja, 10. 8. ob 19. uri ZADNJA PRILOŽNOST — ameriški, komedija.

Sreda, 13. 8. ob 20. uri ZOB ZA ZOB — ameriški, karate.

Maraton

v malem

nogometu

Mladi iz krajevne skupnosti Skorno Florjan bodo letos spet pripravili tradicionalni maraton v malem nogometu. To tekmovanje bo tokrat že četrto, pričelo pa se bo v petek, 15. avgusta ob 17. uri, ko se bosta pomerili nogometni ekipi z Desnega brega in Florjana, z 21. igralci. Na črnem asfaltu bodo nogometaši ostali celih 24. ur, kar bo zanimiva atrakcija za vse obiskovalce te priljubljene športne prireditve. Maraton v malem nogometu se bo končal naslednji dan, v soboto 16. avgusta, prav tako ob 17. uri. Takrat bodo podelili organizatorji, to je osnovna organizacija ZSMS Skorno — Florjan, pogumnim, živim in borbenim ter na koncu precej utrujenim nogometašem priznanja, zmagovalni ekipi pa pokal.

Po maratonu bo še zabavna prireditev s plesom.

Renata Vrčkovnik

TRADICIJA NA PLEVELOVEM JEZERU

Pasti vabljive modrine utrnile mlado življenje

V teh vročih pasjih dnevih je veliko tudi takšnih, ki si počitka in ohladitve niso poiskali na morju, temveč v bližnjih rekah in jezerih. Velenjčani in Šoštanjčani imajo srečo z letnima bazenoma, v teh vročih dnevih pa je prijetna tudi osvežitev v Plevelovem jezeru. Slednjega iz leta v leto obiskuje vse več kopalcev, še posebej v zadnjem času, ko so del jezera uredili za kopanje. Lepo so uredili okolico in namestili tuše, zato je kopanje v tem delu jezera bolj prijetno in bolj varno. Seveda pa se tukaj kopate na lastno odgovornost, kot opozarjajo napisi. Odgovornost za varnost torej ni posebej opredeljena, ni re-

ševalca, niti redarja, ki bi skrbel za red in disciplino. Že večkrat je bilo zapisano in povedano, da je kopanje v preostalem delu jezera prepovedano, za to prepoved pa niso postavili nobene opozorilne table, čeprav večina ljudi to prepoved pozna. V tem delu jezera je namreč kopanje zaradi ugreznin, blata in pepela sila nevarno, že prenevarno. Toda zelenkasto modra barva poleg številnih deskarjev pritegne tudi kopalce, žal tudi takšne, ki plavanja niso večji.

Prav zadnji primer, v sredo, 30. julija, to najbolj zgovorno potrjuje, saj je zaradi neprevidnosti in neznanja plavanja izgubila ži-

vljenje komaj 26-letna Hasiba Zahirovič, sicer doma iz vasi Bačihi v občini Gračanica, ki je bila te dni na obisku pri možu Himzu, zaposlenem pri Vegradu in stanujočem v Titovem Velenju.

To sredo je bilo še posebej vroče, zato so se Himzo Zahirovič, žena Hasiba in njegova sestra Šerifa Sulejmanovič odpravili na kopanje na Plevelovo jezero in to prav na tisti del, na katerem kopanje ni dovoljeno. Po kratkem veselju in čofotanju po vodi, predvsem pa »korajži«, je naenkrat vsem trem pričelo zmanjkovati tal pod nogami. To je vse tri neplavalce tako zmedlo, da so se pričeli brezglavo reševati. Iz vode se je rešil Himzo Zahirovič, bil pa je nemočen, da bi rešil ženski. Nedaleč stran je bil ta-

krat Peter Božič s Šerčerjeve 15 iz Titovega Velenja. Brez razmišljanja je skočil v vodo in iz nje s precejšnjimi težavami rešil Šerifo Sulejmanovič. Žal kljub nadaljnjim prizadevanjem in pomoči bližnjih kopalcev Hasibi Zahirovič ni bilo več pomoči. Globina, blato in pepel so onemogočili vidljivost, preprečili nadaljnje iskanje in storili svoje. Njeno truplo sta kasneje, s približno štirih metrov globine in kakšnih deset metrov od obale, potegnili potapljača Bojan Vučina in Marjan Kretič, sicer člana velenjskega potapljaškega kluba. Tudi zdravstveno osebje, ki je po klicu takoj prihitelo na pomoč, Hasibe ni moglo več oživiti.

Ob tem dogodku pa še to. Kopalci s tistega dela jezera, kjer je

kopanje dovoljeno na lastno odgovornost, mimogrede — kakšna je sploh razlika med prepovedjo in kopanjem na lastno odgovornost, so se takoj lotili iskanja Hasibe. Toda brez ustrezne opreme, ali vsaj maske, je bilo njihovo prizadevanje zaman. Zato so se kopalci upravičeno spraševali, zakaj razen velenjskega potaplja-

škega kluba, nihče drug nima primerne opreme, ali pa je v nujnem primeru ni moč dobiti. Še zlasti zato, ker je v velenjski občini več jezer, ki vsako leto terjajo svoj davek, ki je nenadomestljiv, saj gre za človeška življenja.

B. Mugerle

Rešena Šerifa Sulejmanovič; v sredini, z otrokom; negotovost in nemoč bližnjih kopalcev

Bojan Vučina in Marjan Kretič sta potegnili iz vode utopljeno Hasibo Zahirovič

Tudi takojšnja medicinska pomoč je bila prepozna

ALPINISTIČNA ODPRAVA V PERUJSKE ANDE

Nevada Pisco 5800 m

Iz Huaraza se z avtobusom odpeljemo do mesteca Yungay.

Leta 1970 je to področje doletela huda katastrofa. Potres je sprožil ogromne gmote ledu in skal, s stene Huascharana ter pokopal pod seboj mesteca Yungay in višje ležeče vasi. Bilo je okrog 20 tisoč žrtev. Med njimi tudi 13 članska češka alpinistična odprava. Vendar se domačini ne dajo, pa čeprav bodo sledi katastrofe še dolgo vidne.

Ko izstopimo, se že tare okrog nas polno prevoznikov s kolektivnimi (poltovornimi avtomobili) in se ponujajo za prevoz v dolino Langanuco. Kar sami med seboj si zbijajo ceno, nekaj pripomoreta še Dani in Milan, ki odlično obvladata španščino. Med vožnjo ugotovimo, da smo plačali pol manj kot ostali tujci na kolektivosu.

Tabor postavimo pri Ljubljancih, ki so sem prišli pred tednom dni. Poklepeta o načrtih, vremenu in razmerah. Popoldne odidemo na krajši sprehod proti našemu cilju — Nevada Pisco. Ta gora je dobila ime po Francozih, ki so se potem, ko so kot prvi osvojili ta vrh, v dolini napili indijanske pijače, ki se imenuje Pisco. Ležim v šotoru in premišlujem, ali mi bo jutri uspelo, da pridem v enem dnevu iz doline na vrh in nazaj. Premagati moram skoraj 2000 višinskih metrov gor in še enkrat toliko dol. In to v enem samem dnevu. Danes sem prišel do višine okrog

5400 metrov, toda višje ni šlo in še vreme se je pokvarilo. Če bi vzel s sabo spalno vrečo, bi spal pod ledom tako kot Vid, Leon in Drejc, ki bodo jutri zagotovo videli vrh. Meni pa ostane še en poskus. V štirih urah pridem do ledu, kjer so spali prijatelji. Obujem dvojne težke višinske čevlje, zaprem dereze in vzamem cepin. S seboj imam še anorak, kamero in fotoaparati. Na sedlu me čaka Leonov nahrbtnik s smučarskimi čevlji in smučkami. Pri Ljubljancih si je sposodil smučarsko opremo in jo zanesel na 5400 metrov. Vsaka mu čast.

Ze brez vsakršnega tovara stopim kot nilski konj in si sploh ne upam pomisliti kaj bi šele bilo z menoj, če bi nosil 20 kilogramov. Telo ne gre in ne gre tako kot sem ga vajen v naših hribih. Po 10 korakih mi že divje ropota v prsih, moram počakati. Ko se nadiham kisika, sem zopet sposoben za 10 korakov.

Pod vrhom se srečamo. S kamero snemam, kako so stopali proti meni. Čestitam jim za vrh. Pol ure za njimi se tudi meni odpre pogled na vse strani. Tam zadaj je Alpamayo. Gora, za katero pravijo, da je najlepša na svetu.

Tu prepoznam Artesonraju, Karace in Piramide. Vrhovi, ki bodo naš naslednji cilj. Tam so drzni Huandoyi, pred njim Chacaraju in Huascharan, najvišji vrh Cordillere Blanca. Vse je tako kot mnogokrat doma, ko listam po knjigi in občudujem čudovite vrhove, le s to razliko, da res stojim na enem izmed takšnih vrhov.

Vsi štirje si danes izboljšamo vi-

šinski rekord in to za 1000 metrov. Na sedlu me počakajo. Vsi gibi v takšni višini so težki in kar nekaj časa traja, da se Leon pripravi za smučanje. Nato ga snemam in slikam, kako smuča med Seraki in le-

denškimi razpokami. Ker me spalnica vreča čaka v dolini, moram k njej, ostali pa še enkrat prespijo na višini 5000 metrov.

Rok Preložnik
(Se nadaljuje)

MILIČNIKI SO ZAPISALI • MILIČNIKI

DVA VLOMA V OSEBNA AVTOMOBILA

V Titovem Velenju so miličniki zabeležili prejšnji teden dva vloma v osebna avtomobila. V noči na 26. julij, je neznan storilec iz osebnega avtomobila parkiranega na Kardeljevem trgu, last A. P., odnesel avtoradio, seveda pa je poškodoval tudi ključavnico avtomobila. V noči na 27. julij pa je, prav tako neznan storilec, ukradel avtoradio iz avtomobila Z. K.

IZSILJEVAL JE PREDNOST

V križišču Koroške ceste in ceste na jezero v Šoštanju se je pripetila 27. julija prometna nesreča. Voznik osebnega avtomobila PZ 235-89 Eleskurtaj Kaplan je izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila Stanetu Korenu. Pri tem se je lažje telesno poškodoval sopotnik Maks Kvas.

KOLESAR LAŽJE TELESNO POŠKODOVAN

V Ravnah pri Šoštanju je 27. julija, nekaj po 19. uri, trčil kolesar Edi Cigler v osebi avtomobil CE 106-818, ki ga je vozila Olga Plazl. Pri tem se je kolesar lažje telesno poškodoval.

UKRADLI AVTOMOBIL

V noči na 29. julij je izginil osebni avtomobil Zastava 101 Franja P. iz Titovega Velenja. Avtomobil so konec prejšnjega tedna našli v Sentilju in ga lastniku vrnili, vse pa kaže, da bo znan tudi storilec tega dejanja.

SPREGLEDAL RDEČO LUČ

Na Saleški cesti v Titovem Velenju je voznik osebnega avtomobila Drago Javornik, 29. julija, okoli 16.30 spregledal rdečo luč na semaforju in trčil v avtomobil voznika Jožeta Celika, pri čemer je nastala precejšnja materialna škoda.

VLOM V UTO

V Skalah je neznan storilec vlomil, 31. julija, v leseno uto Radiše D. Odnesel je žganje, vino in star daljngled.

OBJESNOST

Na Kardeljevem trgu so prejšnji teden miličniki zabeležili kar dva primera objesnosti. V noči na 2. avgust je neznan storilec, z ostrim predmetom, naprtil več risov na osebni avtomobil, last Ivana Š. v naslednji noči pa je bil ponovno poškodovan avtomobil last Jožeta T. V prvem primeru je nastalo za okoli 100 tisoč, v drugem pa za okoli 200 tisoč dinarjev škode. Nedvomno gre za izžilvanje nekoga, ki mu je treba kar najhitreje stopiti na prste in mu ta nepremišljena dejanja tudi krepko zaračunati.

UKRADEL DENARNICO

Silva V., ki je odložila torbico na pultu trgovine v Gorenju in odšla po nakupu, je ostala brez denarnice v kateri je bilo okoli 50 tisoč dinarjev. Stornica — Naceta F. pa so kmalu izsledili. Denar so vrnili lastnici, storilca pa seveda čaka pot k sodniku za prekrške.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

V Šmartnem ob Paki je, 2. avgusta, voznik osebnega avtomobila Mihael Jenko nepravilno prehitel voznika avstrijske registracije in ga oplazil. Nastala je precejšnja materialna škoda.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

V Bifeju na velenjskem bazenu je 27. julija, popoldne razgrajal Dragan M. Posredovati so morali miličniki. Istega dne zvečer so morali miličniki posredovati še pri družinskem prepiru v Topolšici. Vojko S. je v stanovanju vinjen razgrajal in razbijal. Miličniki so ga prepeljali na Postajo milice. 3. avgusta pa je prišla v Zdravstveni dom iskat zdravniško pomoč Anica P., ki jo je pred tem pretepel mož Vinko.